Q 1522

1988 -- 24
KÖNYVTÁR

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXIII. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1988. MÁJUS

ÁRA: 2 FORINT

Új módszerrel — változatlan célokért

A magánszemélyek jövedelemadójának bevezetése új helyzet elé állította a szakszervezeti mozgalmat. A korszerűsítési elképzeléseket összhangba kellett hozni az életbe lépő új adórendszerrel. A szakszervezeti tagdíj adóalapcsökkentő tényezőként való elfogadása — az 1987. szeptemberi országgyűlésen — lehetővé tette a szakszervezeti tagokat közvetlenül érintő forintösszeg növelése nélkül azt, hogy a tagdíj a bruttó kereset 0,8, illetve 1 százaléka legyen.

Az 1987. szeptember 26-i országos SZOT-aktíva után a tagdíjrendszer módosítására kiadott irányelveket tagságunk az alapszervezetekig bezárólag megvitatta. *A tagság egyértelműen pozitív eredménynek ítélte meg a szakszervezeti tagdíj adómentességének tényét.*

Az új tagdíjrendszer megértetését, elfogadtatását zavarta, hogy a sajtóban esetenként egymásnak ellentmondó nyilatkozatok jelentek meg a tagdíjrendszerről. Munkánkat nehezítette az is, hogy az új tagdíjrendszerre való áttérés időben ugyan egybeesett a dolgozók bérének bruttósítási folyamatával, de a dolgozóknak konkrét bruttósított keresetük ismerete nélkül kellett ezt elfogadniuk.

A szakszervezeti tisztségviselők, aktivisták szinte minden szakszervezeti taghoz eljutottak. Magyarázták az új tagdíjrendszert, agitáltak mellette, és természetesen a mozgalmi munka más területeiről is szót váltottak a taggsággal. Sikerült tagságunkat mozgásba hozni. A tagdíjrendszer korszerűsítését egy folyamat részeként értelmezték — érzékelve, hogy a szakszervezeti mozgalom a figyelem középpontjába került —, egyrészt hogyan vesz részt a társadalmi-gazdasági folyamatban, másrészt a tagság által támasztott követelményeknek miként tud megfelelni.

A munka során tudatosodott a tisztségviselők, aktivisták körében, hogy az új rendszerre való áttérés sikere vagy kudarca minősíti a mozgalmat, megmérettetik a mozgalmi munka a tagság körében. Ezt bizonyítja az alapszervezetek eltérő szervezettsége is.

Továbbra is szükséges egyértelművé tenni, hogy a szervezhetőség szempontjából a munkahelyen kit kell figyelembe venni. A szervezettség százalékát az aktív, dolgozó tagokhoz viszonyítjuk. Az alap az állományi létszám. Szakszervezeti szempontból az állományi létszámba valamennyi aktív dolgozó — nem nyugdíjas, illetve „egyéb tag" — beleszámít „egy főként", akár kétórás, akár nyolcórás, akinek munkakönyve annál a szakmai szervezeti egységnél van, amelyre az szb hatásköre kiterjed.

Az új tagdíjrendszer bevezetése során tömeges kilépésekre nem került sor. Azokon a területeken, ahol egyszerre többen kiléptek — jellemzően műszaki területek —, az okok és indokok nem csak a tagdíjrendszer módosulásával függtek össze. A kilépők többsége hiányolta a szakszervezeti munkában az egyéni érdekvédelem hatékonyságát. *Elsőrendű feladatunknak kell tekinteni tehát az elkövetkezendőkben a személyre szóló érdekképviseleti, érdekvédelmi munkánk erősítését.* Erősítenünk kell mozgalmi munkánk tartalmi jellegét, s ezáltal el kell érnünk a szervezett dolgozók számának növekedését. Jellemző volt, hogy az alacsony keresetűek körében többen ebben az időszakban kérték felvételüket a szakszervezetbe.

Általában nem volt gond az átállással, de a dolgozók több helyütt kifogásolták a megbízónyilatkozat száraz, szakmai szövegezését, ezért szükséges volt a bővebb jogi, pénzügyi vonatkozások ismertetése.

A tagság véleményében egyértelműen megfogalmazódott, hogy *a szakszervezet gazdálkodását nyilvánosabbá kell tenni* a tagság számára, minden szinten. A szakszervezet gazdálkodásában a tagságtól való közvetlen meghatározottságnak jobban kell érvényesülnie.

A tagdíjfizetés új módszere még csak három hónapos. Ezért ez az időszak pénzügyi következtetés levonására igen kevés. Néhány téma azonban már ismertté vált, amelyek pontosítása, egyértelműbbé tétele elengedhetetlenné válik a további munka során.

Ezek közül is kiemelkedik a szervezettségi színvonal meghatározásához szükséges adatok azonos kezelése. A másik gond a változás-nyilvántartás módszerének újszerűsége. Valamennyi szb-nek a bérszámfejtés felé havonta kell közölnie a szakszervezeti tagok személy szerinti változását, a kilépőket és az új belépőket.

A bélyeg megszűnése az eddig közvetlenül ellenőrizhető, zárt rendszert új helyzet elé állította a tagdíjfizetésben. Most az ellenőrzés csak az szb-k, alapszervezeti szvb-k és a bizalmiak lelkiismeretes munkája útján valósítható meg.

Az új módszer még néhány „gyermekbetegséggel" küszködik, különösen az „elnökségi alapszervezeteknél", de általánosan is fellelhető, hogy későn, hó végén, vagy a következő hónapban kapjuk meg az értesítést a bruttó tagdíjbevételről. Ezen nem mindig szerepel az alapszervezet azonosító száma, s előfordul, hogy a közölt összeg nem egyezik meg az átutalással. Különösen gondot jelent, hogy még nem rögzödött, *az értesítőt mindig az küldje, aki az átutalást végrehajtja, és ez mindig tárgyhavi legyen.* Eltérően a bérfizetéstől, ami utólagos.

Januárban a tagdíj még az OTP útján jelentkezett. Mértéke jelentősen alatta maradt a megszokottnak. Ez természetes is, mert az alapszervezetek igyekeztek valamennyi elfekvő bélyegkészletüket felhasználni. Az első hónapban összesen 673 202 forintért vettek bélyeget az OTP-től. Az 1987. december 31-én készleten levő 3 404 000 forint értékű bélyeg teljes egészében az alapszervezetek pénzeszközeit gyarapítja, vagy veszteséget jelent, ha nem használták fel március 31-ig az elmaradások pótlására, illetve az „egyéb tagok" tagdíjának rendezésére.

Februárban a bérjegyzék útján 4 125 000 forint, márciusban 4 222 000 forint jelent meg bruttó tagdíjként. Az áprilisi adat 4 359 000 forint.

Négy hónapi ismereteink alapján a számított — várható — éves tagdíjbevétel 46 millió forint lesz. Ugyanez az alapszervezetek költségvetéseinek összesítése alapján 50 millió forint. A tényadatokból számított összegben nem szerepel az 1988. évi bérfejlesztés hatása, a prémiumok, s mindazon tételek, amelyek február, március hónapban nem, de az év folyamán jelentkezhetnek. Az alapszervezetek feltehetőleg ezeket is számításba vették. Remélhetőleg a mérlegbeszámolóban még ennél magasabb teljesítéssel is fogunk találkozni, hiszen az „egyéb tagok" tagdíja csak félévenként, a „készpénzeseké" — akik, reméljük egyre kevesebben lesznek — csak negyedévenként válnak ismertté.

Összefoglalva: megállapítható, hogy a szervezett dolgozók elfogadták a SZOT, illetve a központi vezetőség határozatát. A politikai párbeszédben a tagság megfogalmazta a mozgalommal kapcsolatos elképzeléseit, igényeit.

Az a tény, hogy a Postások Szakszervezetének taglétszáma és szervezettsége számottevően nem változott, bizonyítja, hogy a bizalom továbbra is megvan. Ez a bizalom jogalap és egyben kötelezettség minden tisztségviselő és vezetőtestület számára a tagságért végzett munkához.

A központi vezetőség határozatának sikeres végrehajtása meghatározó módon az alapszervezeti tisztségviselők, aktivisták munkáján múlott. Ezért a munkáért minden egyes szakszervezeti tisztségviselőnek, aktivistának köszönet, hangsúlyozta elnökségünk április 21-i ülése.

Meszlényi—Sáhóné

Tanácskozott a központi vezetőség

A Magyar Posta 1986—90. évekre kötött kollektív szerződése módosítási javaslatának megvitatásával kezdte munkáját a Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége április 22-én.

A kollektív szerződés módosítására vonatkozó tervezetet március és április hónapokban a postás dolgozók megvitatták, és az ő véleményük, valamint az időközi jogszabályi változások alapján került a módosító javaslat a testület elé.

Doros Béla elnökhelyettes és *Péntek Petronella* kv-titkár szóbeli kiegészítője után a felszólalók olyan dolgozói észrevételeket vetettek fel, amelyek a vitákban elhangzottak, de a módosításban nem látják viszont, illetve olyan újabb gondokra hívták fel a figyelmet, amelyek azóta merültek fel. (Lásd külön cikkünket a lap 3. oldalán. A szerk.)

A kollektív szerződés módosítására vonatkozó javaslatot a testület egy tartózkodással elfogadta.

Második napirendként értékelte a testület a Postások Szakszervezetének 1987. évi gazdálkodását és mondott véleményt az 1988. évi költségvetési javaslatról. (Cikk a lap 3. oldalán.) A központi vezetőség úgy ítélte meg a beszámoló alapján, hogy a szakszervezet gazdálkodása megfontolt, ésszerűen takarékos. Az 1988. évi költségvetésnél felvetődött, hogy a jelen nehéz gazdasági körülmények között indokolt-e — több millió forintos költségkihatással — általános szakszervezeti tagkönyvcserét végrehajtani. A beszámolót és a javaslatot a központi vezetőség egyhangúlag elfogadta.

A központi vezetőséget *Gricserné Heszky Enikő* főtitkár tájékoztatta az új tagdíjrendszerre való áttérés kedvező postai tapasztalatairól, valamint az elkövetkező időszak legfontosabb feladatairól, többek között a Postások Szakszervezetének munkájáról készülő értékelési rendről, és annak dolgozói megvitatásáról.

K. B. Gy.

Rugalmasabban, nyitottabban

Az intézményrendszer korszerűsítését szolgáló vélemények, javaslatok az érdeklődés középpontjába kerültek a szakszervezeti mozgalomban és természetesen a Postások Szakszervezeténél is. Tulajdonképpen a tagság igénye fogalmazódik meg, amikor egy rugalmasabb, a társadalmi, gazdasági fejlődéshez jobban igazodó, nyíltabb és tartalmasabb mozgalmi munkát akar.

Ahhoz, hogy a mozgalom ennek az igénynek jobban megfeleljen, a témát teljes körűvé kell tenni a tagság körében, elsősorban azért, hogy a szakszervezeti tagság véleménye, megítélése és a jobbító szándék legyen a meghatározó. Túlzás lenne a teljesség igényével a felvetett és a gyakorlatban tapasztalható kérdéseket egyszerre, egy időben megoldani, de a tagság közreműködésével az előrelépés lehetőségei megvannak.

Ha a mozgalmi munka megítélésében, elemzésében, a következtetések levonásában, a feladatok kialakításában széles körű együttműködést valósítunk meg, akkor a végrehajtásban is nagyobb az esély az együttes cselekvésre.

E gondolatok jegyében kezdődött év elejétől a szakszervezeti munka értékelésére a bizalmicsoportokban, alapszervezetekben, és folytatódik a tszb-k és a kv szintjén. A tszb-k június 30-ig beszámolóértekezleten adnak számot a tagságnak. A Postások Szakszervezete XII. kongresszusa határozatának érvényesüléséről a központi vezetőség pedig a IV. negyedévben számol be. Ebben a munkában nem lehet és nem szabad leegyszerűsített véleményt, elemzés nélküli következtetést adni. Nem önigazoló értékelést vár a tagság, hanem tényeken alapuló nyílt párbeszédet, amelyben nyilvánosságot kap az önkritikus értékelés, a feladatok közös kialakítása. A feladat tehát kettős: értékelés és előremutatás. A továbbiakban érdemes a cselekvés legfontosabb területeire irányítani a figyelmet, amelyben közös a gondolkodás. Indokolt áttekinteni szakszervezeti munkánk belső életének működési mechanizmusát, gyakorlatát.

Hogyan tudjuk továbbfejleszteni az érdekfeltáró, érdekvédelmi, érdek-képviseleti munkát úgy, hogy a differenciáltabb és rétegorientáltabb érdekvédelem érezhetőbb legyen az érintettek számára. A keretlehetőséget az alapszabály megadja. Hogy az alapszervek, a tszb-k és a kv szintjén miként valósítjuk meg, milyen formát alkalmazunk, az már rajtunk múlik. A lényeg, hogy a szakmai rétegek érdekvédelme hatékonyabb legyen. Ezért át kell tekinteni:

- Hogyan értékelhető az érdekfeltárás, mennyire vagyunk birtokában a különböző réteg- és csoportérdekek ismeretének. Döntések előtt hogyan valósul meg az érdekek ütköztetése, egyeztetése. A döntéshozatalban hogyan jut érvényre a kisebb csoportok érdeke, illetve milyen az érdekegyeztetés, milyen a nyilvánosság és a kompromisszumkészség.
- A bizottságok és tagozatok hogyan, milyen formában segíthetik jobban az érdekfeltárást. Véleményükkel hogyan segítik elő a megalapozottabb testületi döntéseket.
- Az általános megítélések között kiemelt helyen szerepel a mozgalmon belüli tájékoztatás megítélése. Szükséges, hogy minden szakszervezeti tag tájékozottsága növekedjen. A tájékoztatás differenciált, de ugyanakkor folyamatos is legyen a mozgalom munkájáról.
- Igényként jelentkezik a tagság részéről, hogy a tisztségviselők jobban figyeljenek a tagság gondjaira, valósuljon meg jobban a kötetlen párbeszéd, a véleménycsere.
- A szakszervezetről elsősorban az alapszervezeti munka alapján alkotnak véleményt. Ezért lényeges az alapszervezetekben folyó munka magasabb szintre való emelése. Ennek módszere, működési mechanizmusa igényli a legtöbb és leghatékonyabb segítést.

A 309 alapszervezetben folyó munka eltérő és erősen differenciált. Ezért nagy jelentőségű a tagság közvetlen tapasztalata és megítélése, mert ez egyben a társadalmi kontrollt is jelenti. Ma még rendszeresen felmerül az alapszervezetekben a gyors tájékoztatás és informálás iránti igény. Ennek módszerei ugyanis egységesen még nem alakultak ki. Pedig a tagságnak tudnia kell, hogy érte mit vállalnak, mit képviselnek, miért állnak ki, illetve miért, milyen körülmények figyelembevételével döntenek.

- Az új tagdíjrendszer bevezetésekor folytatott párbeszéd során merült fel, hogy a tagság jobban igényli a mozgalom gazdálkodásával kapcsolatos tájékoztatást. Nagyobb nyilvánosságot és nyitottságot kívánnak. A tagság körében elsősorban a takarékos és ésszerű gazdálkodás iránti igény jelenik meg erősebben. Gondként merül fel, hogy gazdálkodásunk eddig is nyilvános formáit hogyan tudjuk még nyitottabbá tenni.
- A szakszervezeti testületek ellátnak, illetve gyakorolnak szakszervezeti és munkahelyi, demokratikus jogokat is. A testületek jog- és hatásköre az alapszabály és a működési szabályzat alapján rendezett. Ugyanakkor, hogy a demokratikus fórum, vagy a munkahelyi kollektíva vezetőtestülete hogyan tölti be a szerepét, és ez hogyan fejleszthető tovább, az már a demokrácia gyakorlásának kérdése. Alapkövetelmény, hogy a tagság előtt váljon ismertté a saját munkánk, továbbá annak értékelése, valamint az ezek alapján kezdeményezett szervezeti és tartalmi fejlesztések.

A felsoroltakhoz együttes gondolkodás, együttes cselekvés szükséges, melyekhez várjuk a tagság javaslatait, változtatási elképzeléseit. Ezek nagyban hozzájárulnak a Postások Szakszervezete munkájának jobbításához. Amit teszünk, saját magunk érdekében is tesszük.

E gondolatok jegyében várjuk a javaslatokat, elképzeléseket.

Kánya Gyula

Több évtizedes munka jutalma

A Postások Szakszervezetének május 1-jei ünnepségén a meghívottak közül jó néhányan nem tudták, hogy milyen kitüntetést fognak kapni. Teljes titoktartás, teljes meglepetés nem lehet persze, hiszen aki Pécsről, Debrecenből érkezik ide a központi vezetőség meghívására, az sejti, hogy jutalmazásra is jön, de hogy pontosan mi lesz a dolog vége, ezúttal sokan nem is sejtették. Így aztán sok kellemesen meglepődött, sőt elérzékenyült arccal is találkoztunk a kitüntetések átadása után. A Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal kitüntetettek voltak talán a legboldogabbak, ezúttal közöttük kerestünk beszélgetőpartnert és találtuk meg Szőke Imrénét, Kiss Károlynét és Vizi Jenőt.

A postások hűséges emberek. Csak kevesen vállalkoznak pályafutásuk során nagy változtatásokra, és ha életük, munkájuk során akad is egy-egy kitérő, sokan vannak olyanok, akik visszatérnek eredeti, kezdő munkahelyükre. Visszatért Szőke Imréné is immár tizenegy éve a Lágymányos Távbeszélő Üzembe, ahol most műszaki előadó a főközpontos osztályon, és ahol 1980 óta szb-titkár is.

A Puskás Tivadar Szakközépiskola elvégzése után 1957-ben kezdte postai munkáját ugyanitt. Több mint tíz évig végzett üzemi szintű szakszervezeti munka után „kiemelték", a TIG-re került függetlenített

munkatársnak. Bár az itt töltött két és fél év nagyon mozgalmas, nagyon szép volt, Szőke Imréné mégsem beszél róla szívesen.

— A gazdasági és a társadalmi vezetés közötti akkori ellentétek miatt jöttem el, de ez régen volt, ne bolygassuk ezt a kérdést — mondja. Én persze erősködöm, hiszen ez mégiscsak egy más típusú pályát, életutat jelenthetett volna, de Szőke Imréné elvágja a kérdések sorát:

— Egyáltalán nem hiányzik az a karrier, hiszen mindig aktív tagja voltam a mozgalomnak, mindenhol igyekeztem minden erőmmel a dolgozótársaim érdekeit képviselni.

Valóban most már nyolc éve szb-titkárként is, mert ahogy mondja, soha nem rejtette véka alá a véleményét, sem itt, sem máshol.

A két és fél éves igazgatósági kitérő után a Teréz következett, majd amikor egykori főnöke, *Nagy Árpád* hívta, nem volt kétséges, hogy visszatér a Lágymányosba.

— 1980-ban választottak meg titkárnak. A régiek ismertek jól, tudták rólam, hogy harcos szellemű vagyok, de azt is, hogy soha nem magam miatt voltak kellemetlenségeim — mondja. — De hát nem is könnyű ez a munka, hiszen a bizalmiaktól kezdve valamennyien függünk végső soron a gazdasági vezetőktől, és ez sokakat visszatart az őszinte véleménynyilvánítástól. Ezért is tekintem fontos feladatomnak azt, hogyan lehetne a bizalmiakat olyan irányba befolyásolni, hogy ne csak egymás között legyenek bátrak és őszinték, hanem a jogos érdekek képviseletében álljanak ki mindig a gazdasági vezetés elé.

A mostani kitüntetés Szőke Imrénének is könnyeket csalt a szemébe:

— Nagyon meghatott, hogy ilyen szép elismerést vehettem át. Úgy érzem, most valamit visszakaptam abból, amit sok éven át adtam az embereknek.

Ezek után a válasz sejthető, mégis megkérdezem, hogy ennyi évet dolgozni a mozgalomban nem okoz-e fásultságot:

— Arra vagyok a legbüszkébb, hogy a felfogásom, a közösség iránti szeretetem az évek során semmit sem változott, és remélem, már nem is fog.

*

Ma már Fejér megyét jobban ismeri Kiss Károlyné, mint szülőföldjét, pedig minden Mezőkövesden kezdődött. Ott töltötte élete első húsz esztendejét, ott lett postás és munkahelyén szakszervezeti bizalmi.

— Akkor még nem tudtam, hogy a szakszervezeti munkában milyen fontos a bizalmi szerepe — emlékezik a kezdetekre a Székesfehérvár 1-es postahivatal osztályvezetője. — Ma persze mindezt másképp látom, de hát a mai világ sokkal összetettebb, és a mi munkánk is egyre nehezebb lesz.

Milyen hát a mai szakszervezeti munka, hogyan látja egy frissen kitüntetett, aki az osztályvezetői munka mellett a szakszervezetben megyei összekötő, a Fejér megyei SZMT tagja, tanácstag és a káderalbizottság tagja is:

— Sok a változás módszerben, stílusban, hangnemben és kevésbé jelszavas. Sokkal inkább irányul csoportokra. Régebben könnyű volt jó funkcionáriusnak lenni, ma viszont funkciót vállalni is nehezebb. És mondanom sem kell, tőlem a fenti döntéseket is számon kérik, ugyanakkor a dolgozók is érzékenyebbek, kritikusabbak, és ma már olyan dolgokat is szóvá tesznek, amelyeket mondjuk öt évvel ezelőtt nem tettek volna.

Annak idején Mezőkövesden, amikor Kiss Károlyné 1960-tól a járási szb nőfelelőseként elkezdte a mozgalmi munkát, még csak nem is álmodhatott a mai nehézségekről. De arról sem, hogy nemsokára, pontosan nyolc év múlva a szülővárostól messze, az újdonsült férj oldalán Székesfehérváron talál új „hazát". Azóta is az 1-es postán dolgozik különböző beosztásokban. A Mehivnél kezdte hírlapelőadóként, és munkája során alkalma volt megismerkedni a megyével, a megye postástársadalmával. A mai napig talán ezt szereti legjobban a munkájában: felkeresni az embereket, megismerkedni speciális helyi gondjaikkal, és persze segíteni, ha lehet.

Közben 1966-ban és 1980-ban kétszer is kongresszusi küldött volt a postások szakszervezeti kongresszusán, dolgozott és tanult, mert nemcsak a szakszervezeti munkát, hanem a szakmait is szereti. Azt vallja, övé az egyik legszebb postai szakma, hiszen a klasszikus posta területén dolgozhat. Osztályát igyekszik úgy szervezni, hogy náluk mindig az ügyfélnek legyen igaza.

— Tegnapelőtt tudtam meg, hogy kitüntetnek, mondhatom, nagyon meglepett. Én nem tartozom a nagyhangú mozgalmi emberek közé, de hát ez a kitüntetés azt mutatja, hogy akkor is lehet eredményeket elérni, ha csendben, szerényen dolgozunk — mondja Kiss Károlyné. — Mert higgye el, néha az is sokat segít az embereknek, ha őszintén elbeszélgethetnek valakivel a gondjaikról, ha kicserélhetik gondolataikat.

*

A gépkocsivezető reggel beül az autójába, és jó esetben este ér vissza a garázsba. A gépkocsivezetőt más postai céghez küldik, és a főnöke úgy kéthetenként ha látja. Hogyan lehet őket, érdekeiket képviselni ilyen esetben, összetartó és megmaradó közösséget formálni a távollévőkből?

Hogy mégis lehet, arra példa Vizi Jenő munkássága, aki a Posta Központi Járműtelep garázsvezetője, és az szb termelési felelőse. Egy állandóan mozgó kollektíva képviselője, igaz, nagy a fluktuáció, és ma már egyre nehezebb a szakszervezeti munka, Vizi Jenő mégis olyan természetesen beszél ezekről a dolgokról, hogy engem is meggyőz:

— Van azért olyan kollégám, aki velem együtt kezdte itt a járműtelepen 30 évvel ezelőtt. És mintha a nagy jövés-menés is kisebb lenne mostanában, az emberek jobban ragaszkodnak a munkahelyükhöz. Arra azért büszke vagyok, hogy a mi kollektívánkat sértődés, veszekedés miatt soha senki el nem hagyta. Sokan mentek el innen a harminc év alatt, de mindig a nagyobb fizetés miatt.

Vizi Jenő 1950-től szakszervezeti tag. Már a járműtelepen lett főbizalmi-helyettes 1961-ben. Ettől kezdve volt osztálybizottsági elnök, majd titkár, 1985-től pedig termelési felelős.

— Nekem soha nem volt gondom a szakszervezeti munkám miatt. Sokszor segítettek a hivatali feletteseim, ha egyedül nem tudtam valamit megoldani. De régebben azért könnyebb volt. Könnyebben tudtunk ígérni és könnyebb volt az

ígéreteket teljesíteni. Ma az emberek idegesebbek, szorítja őket a nehéz gazdasági helyzet. A megélhetési gondok miatt erősödött a szakszervezet kritikája, sok a vélt és valódi sérelem. Másként kell ma az embereket megközelíteni, és legalább azokat a bajokat kell gyorsan orvosolnunk, amelyek valóban csak adminisztratív intézkedésektől függenek.

Vizi Jenőnek egy éve van a nyugdíjazásig, de azt mondja, lehet, hogy megvárja a feleségét. Ő is a járműtelep dolgozója, de számára csak 1990-ben lesz esedékes a nyugdíj.

— Ha már ennyi évet együtt dolgoztunk, jó lenne együtt elmenni — mondja búcsúzóul.

Zimmermann Ottó

KITÜNTETÉSEK

Május 1. alkalmából kiemelkedő társadalmi és szakmai munkájuk elismeréseként az alábbi elvtársak részesültek kitüntetésben.

Szakszervezeti Munkáért arany

fokozatú kitüntetést kapott: *Antalóczy Árpádné* szb-tag (Jobbágyi KMGÜ), *Harsányi Bálintné* tszb közgazdasági bizottsági tag (Nyíregyháza 1 postahivatal), *Kiss Károlyné* megyei szervező (Székesfehérvár 1 postahivatal), *Nagy Ervin* szb-elnök (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Németh Istvánné* osztályvezető (Postások Szakszervezete), *Szabó Ferenc* szvb-elnök (Budapesti Postaigazgatóság), *Szőke Imréné* szb-titkár (Lágymányos Távbeszélő Üzem) és *Vizi Jenő* szb-tag (Posta Járműtelep).

Szakszervezeti Munkáért ezüst

fokozatot kapott: *Csala László* tszb-tag (Budapesti vezeték nélküli távközlési felügyelőség), *Fekete Ottó* kv szvb-elnök (nyugdíjas), *Horváth Tiborné* kszb-titkár (Kiskunfélegyháza postahivatal), *Illés László Csabáné* tszb-tag (Zalaegerszeg 1 postahivatal), *Kasza Ferencné* tszb-tag (Miskolc 1 postahivatal), *Kiss István* kszb-titkár (Szigetvár postahivatal), *Németh Istvánné* szvb-tag (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *ifj. Szilágyi Bertalan* mdb-elnök (Posta Építési Üzem), *dr. Varga György* szb-titkár (Budapesti Nyugdíjas Szakszervezeti Bizottság), *Varga István* kszb-titkár (Mosonmagyaróvár 1 postahivatal), valamint *Velkei Istvánné* szb-titkár (Budapest 70 postahivatal).

Szakszervezeti Munkáért bronz

fokozatú kitüntetést kapott: *Antal László* SZUB-vezető (Debreceni Postaigazgatóság), *Ács Sándorné* bizalmi (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), *Balázs Irén* főbizalmi (Dorog 1 postahivatal), *Balogh István* sportfelelős (Kalocsa postahivatal), *Bauer Gyula* bizalmi (Posta Anyag- és Értékcikk Hivatal), *Bács Márta* szb-tag (Soproni Postaigazgatóság), *Bácskai Istvánné* bizalmi (Budapesti Postaigazgatóság), *Báthori Zsigmond* kv-tag (Hajdú-Bihar Megyei Távközlési Üzem), *Bíró Jánosné mdb-tag* (Teréz Távbeszélő Üzem), *Bíró Sándor* propagandista (Mezőtúr postahivatal), *Bodnár László* sportfelelős (Miskolci Postaigazgatóság), *Bozzai Lajos* munkavédelmi felügyelő (Nyilvános Távbeszélők Üzeme), *Bukta Mátyásné* szb-titkár (Leninváros 1 postahivatal), *Csáki Balázsné* nőfelelős (Posta Szociális Hivatal), *Cserepes Lászlóné* kszb-titkár (Fehérgyarmat postahivatal), *dr. Csikós Antalné* kszb-titkár (Debrecen 11 postahivatal), *Csoma Károly* szb-titkár (Tokaj Televízióállomás), *Csörnyei János* kszb-titkár (Cegléd 1 postahivatal), *Dávid Kálmánné* bizalmi (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Diössy István* szb-tag (Posta Járműtelep), *Dóczi Sándorné* bizalmi (Sárosd postahivatal), *Erdőssy Lászlóné* szb-tag (Pécs Vezeték nélküli Távközlési Felügyelőség), *Farkasinczki Simonné* tszb-tag (Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal), *Fazekas Imre* szb-elnök (Budapesti Nyugdíjas Szakszervezeti Bizottság), *Feczer Péter* bizalmi (Csillaghegy postahivatal), *Ferencz Józsefné* bizalmi (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Fieder József* szb-tag (Kaposvár 1 postahivatal), *Földesi József* bizalmi (Pécs városi Távközlési Üzem), *Francsics Imréné* kszb-elnök (Kutas postahivatal), *Fülöp Gézáné* szb-tag (Távközlési Díjelszámoló Hivatal), *Gál József* szb-titkár (Emőd Híradástechnikai szerviz), *Gál Sándorné* szb-tag (Boglárlelle 1 postahivatal), *Gidály Józsefné* szb-tag (Posta Beruházó és Tervező Intézet), *Hadari Zoltánné* szb-elnök (Posta Gépjármű Szállítási Üzem Sopron), *Hajdú Imréné* bizalmi (Posta Javítóüzem), *Hidasi Sándor* bizalmi (Baja postahivatal), *Herczeg Imréné* bizalmi (Szegedi Postaigazgatóság), *Hutás László* szb-titkár (Ferenc Távbeszélő Üzem), *Jákó Gábor* szb-tag (Magyar Posta Központja), *Juhász Sándorné* szb-tag (Szeged 1 postahivatal), *Katona Zoltánné* könyvtáros (Posta Központi Távíróhivatal), *Károlyi Józsefné* szb-tag (Budapest 62 postahivatal), *Kelemen Attiláné* bizalmi (Posta Anyag- és Értékcikk Hivatal), *Késő Pál Zoltánné* mdb-elnök (Krisztina Távbeszélő Üzem), *Kovácsné Heffler Foltányi Emma* szb-tag (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), *Kovács Miklósné* szvb-tag (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Könnyű Attila* szb-tag (Budapesti Postaigazgatóság), *Kremper Mihályné* szb-tag (Szécsény postahivatal), *dr. Kukola Mihályné* szb-tag (Békés Megyei Távközlési Üzem) *Kurtán Zoltánné* szvb-elnök (Berettyóújfalu postahivatal), *László István* tszb-tag (Nógrád Megyei Távközlési Üzem), *Leposa Jánosné* bizalmi (Kehidakustány postahivatal), *Lugosi Miklósné* szb-tag (Posta Szociális Hivatal), *Martincsek Istvánné* bizalmi (Posta Javítóüzem), *Marton Jánosné* szb-elnök (Televízió Díjnyilvántartó Hivatal), *Morvai István* kv szvb-tag (nyugdíjas), *Nagy Józsefné* bizalmi (Nádudvar postahivatal), *Nagy Lajosné* szvb-elnök (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Nagy Lajosné* főbizalmi (Posta Csekkleszámoló Hivatal), *Nagy László* szb-titkár (Szentes Televízió Állomás), *Nagy Lászlóné* kszb-titkár (Táplánszentkereszt postahivatal), *Nagy Péterné* bizalmi (Nádasd postahivatal), *Németh Győző* szb-elnök (Győr 2 postahivatal), *Olajos Éva* bizalmihelyettes (Miskolci Postaigazgatóság), *Oláh Lajosné* bizalmi (Budapesti Postaigazgatóság), *Oláh Sándor* szvb-tag (Posta Járműtelep), *Orosz Ferencné* szb-tag (Dunaújváros 1 postahivatal), *Orsolics Lajos* szb-tag (Pécs 1 postahivatal), *Palanek József* szb-tag (Posta Beruházó és Tervező Intézet), *Pataki Lászlóné* szb-tag (Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), *Pálinkás Mária* tszb-elnök (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), *Pálla Józsefné* szb-tag (Sopron 1 postahivatal), *Pásztor Gyuláné* szb-titkár (Miskolci Postaigazgatóság), *Pozsonyi Erika* bizalmi (Fejér Megyei Távközlési Üzem), *Pusztai Jánosné* szb-tag (Szekszárd 1 postahivatal), *Ritter Józsefné* szb-tag (Tamási postahivatal), *Román Tibor* szb-titkár (Miskolc 2 postahivatal), *Rusznák Jánosné* szb-tag (Sátoraljaújhely postahivatal), *Sajti Károly.* szvb-elnök (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Bp.-i Távközlési Gócüzem), *Sáfár József* szb-tag (Posta Építési Üzem), *Sámoczi István* szb-tag (Posta Építési Üzem), *Schindler Jánosné* propagandista (Kecel postahivatal), *Seregi Jánosné* főbizalmi (Tatabánya 1 postahivatal), *Stanka Istvánné* kszb-titkár (Csesznek postahivatal), *Szántai Sándor* propagandista (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Átviteltechnikai Gócüzem Veszprém), *Szepesi Vilmosné* tszb-tag (Salgótarján 1 postahivatal), *Sziklai Dusánné* szb-tag (Posta Kísérleti Intézet), *Szilvay Zsolt* bizalmi (Budapest 114 postahivatal), *Temesvári Tibor* szb-tag (Budapesti Távközlési Gócüzem), *Tóth Jánosné* bizalmi (Budapest 100 postahivatal), *Tóth Józsefné* kszb-titkár (Kunszentmárton postahivatal), *Török Antal* propagandista (Hajós postahivatal), *Újhegyi Károlyné* bizalmi (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Újszászi Jánosné* kszb-titkár (Hódmezővásárhely postahivatal), *Vanczák Józsefné* szb-titkár (Miskolci Postaigazgatóság), *Vári László* szb-elnök (Magasépítési Üzem, Miskolc), *Vingelman Antal* szb-titkár (Veszprém Megyei Távközlési Üzem), *Willinger Antalné* főbizalmi (Posta Központi Távíró Hivatal), *Zsákay Zoltán* postás sportegyesületi elnök (Debrecen).

A propagandisták napja alkalmából

Szakszervezeti Munkáért bronz

fokozatú kitüntetést kapott *Váli Gábor* propagandista (Posta Építési Üzem).

Nemzetközi hírek

A Közalkalmazottak és a Rokonszakmabeli Dolgozók Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetsége március 22—26. között tartotta VIII. kongresszusát Szófiában. A közalkalmazotti dolgozók szakszervezetei minden eddigit meghaladó létszámban jelentek meg. A világ valamennyi kontinenséről összesen 340 küldött és megfigyelő érkezett Szófiába, akik 85 ország 206 szakszervezetének több mint 51 millió szervezett dolgozóját, és mintegy 22 nemzetközi, illetve regionális szervezetet képviseltek.

A kongresszus munkaprogramjában kiemelkedő helyet kapott a béke, a fegyverkezési verseny, a környezetvédelem, az emberiség sorsdöntő problémáinak megvitatása, valamint a közalkalmazott dolgozók demokratikus jogainak megőrzése, érdekvédelmük fejlesztése. A Nemzetközi Szövetség főtitkárává ismét *dr. Jochen Meinel* kollégát (NDK) választották. A postai és távközlési ágazati bizottság elnöke — *Albert Le Guern* nyugdíjba vonulását követően — *Marisa Diemas* kolléganő lett a francia Postás és Távközlési Dolgozók Szakszervezetétől. Szakszervezetünket *Gricserné Heszky Enikő* főtitkár vezetésével 3 tagú küldöttség képviselte a kongresszuson.

A Kongói Postás és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének 2 tagú küldöttsége *Ossebi Oko* főtitkár vezetésével március 26—31-ig Magyarországon tartózkodott. Tanulmányozták a postás dolgozók élet- és munkakörülményeit, ismerkedtek szakszervezetünk tevékenységével.

A Japán Postások Szakszervezete (Zentei) Kanto területi szervezetének 14 tagú tanulmányi csoportja április 28.—május 2. között a SZOT Szociálturisztikai Iroda szervezésében hazánkban tartózkodott. Ittlétük alatt látogatást tettek a Budapest 78-as postahivatalban és szakszervezetünk székházában is. (Képünkön.)

Az NDK-ban tartózkodott május 9—13-a között szakszervezetünk 3 tagú vezetőszintű küldöttsége a Szállítási és Hírközlésipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására. Küldöttségünk a szakszervezeti munka aktuális kérdéseiről folytatott véleménycserét.

Krakk József

Pénzügyi tervünk 1988-ra

Az 1988-as év nemcsak politikailag, hanem a gazdálkodásban is nagy feladat elé állítja a szakszervezeti szerveket. A tagdíjfizetés új módszere a tervezésnél számos bizonytalanságot okoz. Az, hogy az alapszervezeteink jól mérték-e fel a várható tagdíjbevételüket, illetve a terv mennyire fogja megközelíteni a valóságot, azt ma még csak becsülhetjük. Amennyiben a szervezettség az év folyamán a szokásosnak megfelelően — növekvően — alakul, akkor a tagdíjbevétel is meg fogja haladni az előirányzatot.

Az eddigi adatok ismeretében mintegy félmillió forintos költségtöbblet jelentkezik — a legtakarékosabb gazdálkodással, a tervezett összes bevétel figyelembevétele mellett is, a központ szintjén, és 3,8 milliós az alapszervezeteknél.

A felhasználásoknál be sem állítottuk a tervbe a SZOT-beutalójegyekhez adandó támogatást, amelynek becsült összege 2—4 millió forint között mozog. Az idén nem emelték a kedvezményes SZOT-üdültetés térítési díjait, így a költségnövekedést a SZOT és a szakmák közösen vállalták. Ezt mi a bruttó tagdíjbevétel 4 százalékaként kötelezően tervezendő „közös beruházási" összegből — a 2 millió forintból — szeretnénk megoldani.

Ugyancsak várható az egri gyógyüdülő beruházásánál — ahol 4 férőhelyet vásároltunk — mintegy 800 ezer forintos terven felüli költség.

Múlt havi számunkban részletesen bemutattuk az elmúlt évi mérlegben a bevételeket és a felhasználásokat, ezúttal az idei terveket ismertetjük:

Bevételek E Ft	központ	alap-szervek	együtt	százalék
tagdíj	30 131	20 087	50 218	70,9
központi támogatás	—	1 138	1 138	1,6
vállalati támogatás	8 159	6 664	14 823	20,9
egyéb bevételek	3 270	1 408	4 678	6,6
bevételek összesen	41 560	29 297	70 857	100,0
Felhasználások				
apparátus	17 439	—	17 439	23,2
tszb-k	7 300	—	7 300	9,7
SZOT-nak	6 909	—	6 909	9,2
üdülőberuházás	850	—	850	1,2
alapszervezetek: szociális	7 027	16 426	23 453	31,2
alapszervezetek: kulturális	496	6 679	7 175	9,5
alapszervezetek: sport	2 054	1 591	3 645	4,8
alapszervezetek: egyéb	—	8 407	8 407	11,2
felhasználások összesen	42 075	33 103	75 178	100,0
Eltérési (–) felhasználási többlet	– 515	– 3 806	– 4 321	– 5,7

Ezek után részletesebben az 1988-as költségvetést mutatjuk be, amelyet a központi vezetőség az április 22-i ülésén el is fogadott.

BEVÉTELEK

Az alapszervezetek jóléti és egyéb bevételei nélkül:

Megnevezés	1987 évi terv	1988 (ezer Ft)	Változás százalék
bruttó tagdíjbevétel	43 712	50 218	114,9
kamat	1 300	2 400	184,6
Postás Dolgozó árbevétele	840	840	100,0
üdülési költség térítése	30	30	100,0
egyéb bevétel	7 815	8 159	104,4
összesen	53 697	61 647	114,8

Bevételi tervünk 7950 E Ft-tal haladja meg az 1987. évi előirányzatot.

— *Tagdíjbevételünk*, mint az a táblázatból látható, 6,5 M Ft-tal nagyobb az előző évi tervszámnál, s összes bevételeinkből 81,5 százalékot képvisel.

Ez a kiemelkedően magas tagdíjbevételi előirányzat a bérbruttósításnak és annak a hatása, hogy aktív tagjaink a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló mindenkori keresetük 0,8, illetve 1 százalékát fizetik tagdíjként (de adómentesen).

Szervezettségi tervünk 94,2 százalékos, 2,9 százalékkal alacsonyabb az előző évi előirányzatnál.

Szervezettség %	1986. évi tény	1987. évi terv	1988. évi terv
Budapest	94,9	95,4	90,9
vidék	97,8	98,0	95,9
országos	96,8	97,1	94,2

Sopron területén a legmagasabb, 98,2 százalékos a szervezettségi előirányzat, kiemelkedő a miskolci terv is (97,6 százalék). A legalacsonyabb, és komoly figyelmet és szervezőmunkát kíván a HPI szervezettsége és a Budapesti Postaigazgatóság terve. Összességében azonban minden terület a szervezettség csökkenésével számol.

A területenkénti mélyebb elemzés így egyértelmű feladat, de még a legjobb eredmények mellett is célszerű az alapszervezetek szintjén elvégezni az összehasonlításokat a magasabb szervezettség elérése céljából.

Az elnökség közvetlen irányítása alá vont alapszervezeteknél is elvégeztük az elemzést. Itt is csak öt alapszervezetnél 100 százalékos az előirányzat, növelést tervez: 3,3 százalékot a Szociális Hivatal — ami ebben a helyzetben kiemelkedően jó —, 0,6 százalékot a POKI és 0,1 százalékot a Puskás Tivadar Szakközépiskola. A többi alapszervezet csökkenéssel számol, de megdöbbentő, hogy a Filatélia Vállalat — és ez is komoly elemzést igényel — 100 százalékról 84,0 százalékra tervezi a szervezettséget.

Mivel politikai kérdés is szervezettségünk, így még kiemelt figyelmet kell fordítani két munkásbázisunk, az Építési Üzem 85,6 és a Járműtelep 90 százalékára is.

A másik fontos jelzőszám *az átlagtagdíj* alakulása:

	1986. évi tény	1987. évi terv	1988. évi terv
Budapest	54,88	58,67	72,44
vidék	48,80	51,33	57,09
országos	50,89	53,85	62,20

A legalacsonyabb az előirányzat (50,12 Ft) és a növekedés mértéke is (0,06 Ft) a soproni területen, 12,08 forinttal alacsonyabb az országos átlagnál és 5,80 forinttal a hátulról utána következő Miskolcnál, ami szintén elgondolkodtató, különösen azért, mert a tervezett növekedés mértéke (2,92 Ft) is alacsonyabb, ugyanakkor a szervezettség a két tszb-nél a legmagasabb.

A tszb-k közül kiemelkedik a HTI 79,19 forintos mértékével és 17,76 forintos növekedési előirányzatával, valamint a HPI 71,32 forintjával, ami 14,09 forint emelkedést jelent. A területi igazgatóságok közül a legmagasabb a BUVIG 59,28 és a pécsiek átlaga 59,09 forinttal. Az emelkedés Debrecennél 10,87 forinttal a legnagyobb.

Az elnökségi alapszervezetek közül 60 forintos emelkedést tervez az MPK, 40 forint felettit a PSE és a Postaforgalmi Szakközépiskola, 30 forint felettit a szakszervezeti központ szb, a Puskás Tivadar Híradástechnikai Szakközépiskola és az Építési Üzem. Összességében ezen alapszervezeteknél az új tagdíjak mértékét az emelte meg, hogy most minden keresetelem beleszámít a tagdíjalapba. Az átlagtagdíj 84,76 forint, 22,56 forinttal magasabb az országos átlagnál.

Taglétszámunk várhatóan 88 000 fölött lesz, a növekedés a tagdíjbevételi tervre negatív hatást gyakorol, mert az aktív tagok létszáma csökken, és az alacsony tagdíjat fizető egyéb tagok száma emelkedik.

1987. évi tervezett éves átlaglétszám	1988. évi tervezett éves átlaglétszám	Eltérés	egyéb tagok 1987. évi tervezett létszáma	1988. évi tervezett létszáma	Eltérés
65 223	64 915	– 308	22 749	23 217	+ 468

1987. összesen	1988. összesen
87 972 fő	88 132 fő

— *Kamatbevételünk* emelkedését az okozza, hogy jelentősen megemelte az OTP a kamatlábakat, és igyekszünk minden lehetőséget megragadni a bevételek növelésére.

— *A Postás Dolgozó árbevételét* az 1987. évivel azonos szinten tervezzük, mert a költségek növelését nem hárítjuk át sem az olvasókra, sem az alapszervezetekre.

— *Üdülési költségtérítés* címen a SZOT változatlanul 30 E Ft-ot ad.

— *Egyéb bevételünk* a posta jóléti és kulturális alapjából szakszervezeti tagjaink szociális, üdültetési, kulturális és sportigényeinek központi szintű kielégítéséhez nyújt fedezetet.

FELHASZNÁLÁSOK

A cikkünk 1. táblázatában ismertetett felhasználásokat elemezzük részletesebben! A kv titkárságának és osztályainak tervezett felhasználásai:

Megnevezés	1988. évi terv
titkárság	1 577 000
közgazdasági osztály	1 008 000
kulturális, agitációs és propagandaosztály	4 254 000
pénzügyi és gazdasági osztály	1 164 000
szervezési és káderosztály	1 798 000
szociálpolitikai osztály	868 000
közös gazdasági költségek	6 770 000
összesen:	17 439 000

A tervezett ráfordítás-emelkedést több tényező befolyásolja. A titkárságnál és az osztályoknál a bérbruttósítás a tervezhető bérköltség és annak járuléka okoz erőteljes növekedést. A bérfejlesztést a SZOT által előírt 4,5 százalékra terveztük.

Feltétlenül meg kell jegyezni, hogy a fenti összegek nem egyértelműen a szervezeti egységek működési költségei, ugyanis a fűtés, világítás, közműdíj, gépjárműfenntartás stb. nem csak az apparátus miatt merül fel, itt jelentkeznek az értekezletek megrendezésével kapcsolatos költségek is. Így tehát közvetlen módon nehéz kiszűrni a béreken, jutalmakon, jóléti juttatásokon kívül a tényleges apparátusi felhasználásokat.

Nézzük meg közelebbről például a Postás Dolgozó költségeit! Itt ha összevetjük a bevételt és a költségeket, nem számítva a bérköltségeket és a felmerülő általános költségeket, a szerzői, szerkesztői díjak mértéke 120 ezer forint, a nyomdai költség 1346 ezer forint. Ezzel szemben az újság árbevétele 840 ezer forint. Ez is azt bizonyítja, hogy az újság előállítása mint apparátusi költség nem valós, mert ez valamennyi olvasó érdekében merül fel.

A területi szakszervezeti bizottságok előirányzatainak növekedése egyrészt a bérnek és járulékainak emelkedéséből ered, de magasabbak az értekezletek költségei is. A tiszteletdíjak erősen megnövekedtek, a bruttósításnak és mértékük rendezésének hatására.

A posta jóléti alapjából juttatott 8 159 000 forint támogatás teljes egészében átfutó tétel, hiszen az összeget szakszervezeti tagjaink üdülési, szociális, kulturális és sportcélú központi juttatásaira fordítjuk.

Emellett látni kell azt, hogy az 1987. évi költségvetésnél a 7,8 millió forint összegen felüli tagdíjból 332 ezer forintot pótlásként terveztünk; 1988-ban ez a tétel ugyan 280 ezer forintra csökken, de a kiegészítés változatlanul szükséges.

Saját beruházásként 1988-at csak az egri üdülőépítés 850 000 forintos részletfizetése terheli, és ezzel a szerződés szerinti fizetési kötelezettség megszűnik, de jelzés érkezett, hogy az ÁFA és az egyéb költségek terheit át kívánják hárítani a beruházás résztvevőire. Ennek összege terven felül várhatóan 800 E Ft.

AZ ALAPSZERVEZETEK KÖLTSÉGVETÉSE

Az alapszervezetek a tagdíjbevételt 40 százalékra tervezték. A központi támogatást 1987-ben a szokásos módon 10 százalékban számolták, míg 1988-ban ez az „egyéb tagok" tagdíjának 60 százaléka, és ez jelentkezik bevételként. A jóléti támogatás megnövelt és a szakmától átutalt összegét a 6664 forint tartalmazza.

Ez két tényezőből állhatott össze: a bázisszintű 4,2 milliós központi támogatásból és az eddig is vállalati támogatásként előirányzott mintegy 2,5 millió forintból. Ezen összegből az 1988-as 40 százalék = 20 087 000 forint, az egyéb tagok ottmaradó tagdíjának 60 százaléka = 1 138 000 forint és a régi értelemben vett központi támogatás 4 200 000 forint. Ez együtt 25 425 000 forintot tesz ki, ami az összes tagdíjbevételnek 50,6 százaléka.

Ezen felül 1988-ban többletlehetőségként kell kezelni az alapszervezeteknél megjelenő 3,4 millió forintot is (6,2 százalék), amely december 31-én még bélyegben volt meg, de az első negyedévben — a bélyegek eladása után — ez teljes egészében bevételként ott marad.

Így 1988-ban az alapszervezetek a bruttó tagdíjbevételnek átlag 57,4 százalékát közvetlenül használják fel.

Az 1987. évinél magasabb bevételi tervek következtében a *felhasználások* is jelentősebb mértékben emelkednek. A tervezett felhasználások összege 33,1 millió forint, amely 5,9 millió forinttal több, mint az 1987. évi.

A *tiszteletdíjban* részesülők száma 465 lett, mert 1988-tól a gazdasági felelősök is tiszteletdíjban részesülnek. Az egy főre jutó átlag összege 709 forint havonta.

A *szociális jellegű* alapszervezeti kiadások nagyobb részét az intézményes és rendkívüli szakszervezeti segélyek képezik.

A segélyezés előirányzatai:

szülési segély	3310 fő	1 986 000 Ft
temetési segéy	1789 fő	2 146 000 Ft
rendkívüli segély	6246 fő	6 368 000 Ft
összesen:		10 500 000 Ft

Az intézményes segélyek összege 600, illetve 1200 Ft/fő, a rendkívüli segély átlaga 1019 forintra növekszik az 1987. évre tervezett 908 forint helyett.

Az éves tagdíjbevételhez viszonyított segélyezési részarány 20,1 százalékról 20,9 százalékra emelkedik. Ez az előirányzat meghaladja a bruttó éves tagdíjbevétel 20 százalékát; most már csak arra kell törekedni, hogy a terv valóra váljon.

Az egyéb szociális felhasználások előirányzata 44 000 forinttal haladja meg az elmúlt évit. A szociális felhasználást elsősorban a nyugdíjasok részére, valamint a gyermeknünnepek, szociális rendezvények kapcsán felmerülő kiadásokra fordítják.

A szociális célú kiadások az összes alapszervezeti felhasználásnak mintegy a 49,6 százalékát adja.

1988-ban a *kulturális kiadás* az előző évi előirányzathoz viszonyítva *1 866 000* forintos növekedést mutat. Az emelkedés az ismeretterjesztés és az egyéb kulturális felhasználások rovaton számottevő. Kulturális célokra az összes alapszervezeti felhasználások 20,1 százalékát irányozták elő a bizottságok.

A *sporttal kapcsolatos* alapszervi kiadási előirányzat az elmúlt évhez viszonyítva 378 000 forintos emelkedést mutat. Részarányát tekintve a sportcélú kiadások hányada 4,9 százalék.

Az *egyéb kiadások* csoportja az alapszervezetek szervezési és ügyviteli felhasználásait tartalmazza. Ezek a felhasználások 1 433 000 forinttal csökkentek. Az ügyviteli felhasználásokból 1987-ben 1,9 millió forint volt a számadás-vezetési és értékcikkkezelési költség, melyet most a tiszteletdíj vált fel. Így a szervezési és ügyviteli kiadások előirányzata az összes felhasználás 12,4 százalékára csökken.

Az alapszervezeti előirányzatok főösszegeit tekintve:

összes bevétel	29 297 000 Ft
összes felhasználás	33 103 000 Ft
különbség:	– 3 806 000 Ft

A többletfelhasználást meglévő forgóalapjuk terhére irányozták elő alapszervezeteink. Az 1987. december 31-i alapszervezeti forgóalap összege 10,15 millió forint volt. Így a többletfelhasználás fedezete megvan.

Összefoglalva megállapítható, hogy 1988-ban a központnál a legkörültekintőbb és ésszerűen takarékos gazdálkodással, a várható kamatbevétel mobilizálásával, a 30 131 000 forint tagdíjbevétel felhasználásával is csak úgy tudunk eleget tenni a központ és a tszb-k működtetésének, valamint az egri üdülőberuházás utolsó részlete befizetésének — a jelzett megemelést és az egyéb említett, terven felüli, de várhatóan jelentkező költségeinket nem számítva —, ha tartalékunkból mintegy félmillió forintot felhasználunk.

Az alapszerveknél — szintén minden lehetőséget figyelembe véve, a januári bélyegeladás teljes bevételét is — az ő általuk tervezett 3,8 millió forintos hiány 400 000 forintra csökken.

E nehéz gazdasági helyzetben is mindent el kell követni szakszervezetünk minden szintjén, hogy a politikai munkában is, és a gazdálkodásban is jó eredménnyel zárhassuk e változóbb és új formákkal, módszerekkel nehezített 1988-as évet.

Sáhó Sándorné

A viták alapján . . .

A központi vezetőség április 22-i ülésén megvitatta és egyetértett a Magyar Posta Kollektív Szerződésének 4. módosításával. Az ülést megelőzően a módosítási javaslat tervezetét megtárgyalták és véleményezték a munkahelyi demokratikus fórumok.

Lapunk múlt havi számában részletes tájékoztatást adtunk a módosítási javaslatokról. E cikkünkben most azokat a pontokat ismertetjük részletesebben, amelyeket a vita után, illetve a vita vagy felsőbb jogszabály alapján kellett módosítani.

Összefüggésben a bruttósítással

A társadalmi viták egyértelműen igazolták, hogy a posta a bérbruttósításnál megfelelő körültekintéssel járt el. A túlmunkadíjazás bruttósítására tett gyors intézkedés megnyugtató volt a dolgozók számára. A múlt havi cikkben ismertetetteken kívül rendeztük:

— a mozgóposta utazószemélyzetének és a távolsági jegyzékelő járat kezelőjének a munkaidőkereten felül teljesített túlmunkájáért járó pótlék mértékét, amely az eddigi 25 százalék helyett 40 százalékra emelkedett.

— A gépjárművezetőket a túlmunkaidőre pótlék nélküli munkadíj illette meg. Január 1-jétől részükre ezen a címen 10 százalékos pótlékot kell elszámolni.

— Újabb szabályozási lehetőséggel bővült a függelékek hatásköre. A lakáskészenlét idejére járó díjazás mértéke a kollektív szerződés szerint a lakáson és munkásszálláson tartott készenlét esetén a díjazás mértéke legfeljebb az átlagkereset 30 százaléka lehet, a függelék azonban ennél kevesebbet is megállapíthat. (Természetesen a „nettó garancia" megtartásával).

Képesítés alóli mentesítés

A kollektív szerződés szabályozza az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges képzettségi követelményeket. Eddig azonban nem tartalmazott olyan szabályt, amely a nem megfelelő képzettségű dolgozóval vagy ilyen dolgozó alkalmazásával kapcsolatosan rendelkezett volna. Ezért a kollektív szerződés 3. melléklete egy új ponttal egészült ki. Ez alapszabályként rögzíti, hogy a munkakörre meghatározott képesítés megléte a dolgozó alkalmazásának egyik előfeltétele. Amennyiben munkaerő-gazdálkodási szempontból szükséges a dolgozó foglalkoztatása, a képesítés megszerzésére — a képesítés megszerzéséhez szükséges idő figyelembevételével — türelmi időt kell adni.

A már postai munkaviszonyban álló, képesítéssel nem rendelkező dolgozó esetében a Magyar Posta elnöke, elnökhelyettesei, valamint a középfokú postaszervek vezetői ideiglenes vagy végleges mentesítést adhatnak. Ideiglenesen mentesíthető a 45. évet még be nem töltött dolgozó, e korhatáron felül a képesítés megszerzésétől végleg el lehet tekinteni.

Az értelmiség elismerése

Minisztertanácsi rendeletek a vállalatoknál kiemelkedő eredményességű értelmiségi dolgozók erkölcsi-anyagi elismerésének fokozására műszaki alkotói díj alapítására, valamint műszaki főtanácsosi, műszaki tanácsosi cím adományozására adnak lehetőséget.

A központi vezetőség is célszerűnek tartotta, ha a Magyar Posta — a kormány és a SZOT törekvéseivel összhangban — az értelmiség, elsősorban az innovációs tevékenységben élenjáró, alkotó munkát végző műszaki értelmiség erkölcsi és anyagi elismerésének fokozását szolgáló népgazdasági eszközökkel él, és ezt a kollektív szerződés szabályozza. Így alakult ki a kollektív szerződés 29/b paragrafusa, amely a *műszaki alkotói díj* odaítélésének feltételeit tartalmazza.

Folyamatban van a *műszaki főtanácsosi, műszaki tanácsosi* cím adományozási feltételeinek hatályba léptetése is, ugyanis a kollektív szerződésbeni szabályozást meg kell előznie az ágazati szintű szabályozásnak, amelyet a Magyar Posta elnöke ad ki az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal elnökével és a Postások Szakszervezetével egyetértésben.

A központi vezetőség határozatában felhívta a szakszervezeti szerveket: kezdeményezzék és éljenek bátran a kollektív szerződés adta lehetőségekkel, minden olyan esetben, amikor a kitűzött cél megvalósítását segíti, s lépjenek fel minden olyan jelenséggel szemben, amely az eredeti céloknak nem felel meg.

*

A kollektív szerződés 4. módosítása május 1-jével lép hatályba, a bérbruttósítással összefüggő módosítások azonban visszamenőleges hatályúak. A túlmunka pótlékaira és a készenlét díjazására vonatkozó szabályokat január 1-jétől kell alkalmazni.

Tóth Pálné

Dolgos hétköznapok után ünnepeltek

A Hírlap- és Postaszállítási Igazgatósághoz tartozó, Mozgóposta, Csomagfeldolgozó és Vámközvetítő Üzem *József Attila szocialista brigádjával* 1986-ban találkoztam. Akkor nyerték el először a Posta Kiváló Brigádja címet. Annak idején *Szabó István* brigádvezetőtől úgy búcsúztam, ha a brigád ismét hallat magáról, akkor megint találkozunk egy riport erejéig.

Az MCSV üzem 1988. május 1-jei ünnepségére meghívót kézbesített számomra a posta. Jól sejtettem, a meghívás a József Attila brigádtól érkezett, akik idén elnyerték a Posta Kiváló Brigádja és a Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Brigádja kitüntetést. Az üzem kultúrtermében már vége a díjkiosztó ünnepségnek. A magnón különböző dallamok váltogatják egymást. Az ünnepelt brigád tagjaival mintegy tízen üljük körül az asztalt.

— Nagyon örülünk, hogy immár kétszeres „kiválók" lettünk — kezdi a beszélgetést Szabó István. — Két évvel ezelőtt sokan furcsán néztek ránk. Egy adminisztratív brigád hogyan kaphat ilyen magas kitüntetést. Szemünkbe is mondták, ez csak a véletlen műve, többször úgyse rúgunk labdába. Most bizonyítottunk a kétkedőknek. Büszkék vagyunk arra, hogy eredményeinket nemcsak az üzem, hanem az igazgatóság is elismeri. Brigádunk összetétele két év óta változott. Ketten elmentek tőlünk, de öt újabb taggal létszámunk 13-ra gyarapodott.

— Mitől olyan kiváló ez a brigád?

— Úgy fogalmaznék, hogy ritka szerencsés összetételű a József Attila brigád. Üzemünk talán legjobb irodai dolgozói vesznek körül, akikre jellemző a postásszakma-szeretet, az egymás segítése. Vállalásainkat mindig úgy állítjuk össze, hogy azt teljesíteni is lehessen. Talán kiemelnék ezekből néhányat. Mozgópostai szemleútjainkon a postai küldeményekről — főleg az értékesebb sommás csomagokról — ellenőrző lapokat állítunk ki. Figyeltük és visszajelentettük a nagy csomagok közt érkezett „Z" jelzővel ellátott kis csomagokat. Észrevételeztük a helytelen irányítási összevonásokat. A zárlatok közvetítésekor, ha szabálytalanságot vettünk észre, arról az érdekelt hivatalt értesítettük. Felhívtuk figyelmüket az előírások betartására. Vállalásaink között szerepelt, hogy a kezdő mozgópostásokat felkészítjük az utazásra. Ismertetjük velük az A. 7. szabályzatot, figyelmeztetjük őket a gyakran előforduló hibákra. A kicserélőszolgálat javítására szorgalmazzuk a külföldi vonalvizsgák megszerzését.

— A „Posta Kiváló" mellett önök a Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Brigádja címet is elnyerték. Mit takar ez a kitüntetés?

— Én a mozgópostaosztály kicserélőrészlegének az előadója vagyok. Így közvetlen levelezésben állok az érdekelt külföldi társhivatalokkal. Először az 1150 Wien postahivatallal alakítottunk ki baráti viszonyt. Később engedélyt kaptunk a postaigazgatóságtól, hogy meglátogassuk őket. Szakmai szempontból is hasznos három felejthetetlen szép napot töltöttünk Bécsben. A múlt évben felvettük a kapcsolatot a Magyar—Szovjet Társasággal. Szovjet barátaink egy kiállítást szerveztek a Kultúra Házában. Mi felajánlottuk segítségünket, amit ők örömmel elfogadtak. Jelenleg szoros az együttműködésünk a moszkvai PCI—2 társhivatallal is. A szovjet mozgós kollégákkal már három esetben találkoztunk. Tolmács segítségével szakmai tapasztalatokat cseréltünk. Szóban bemutattuk egymás munkáját. Megállapodás született arról, hogy a közeljövőben szívesen látnák brigádunkat Moszkvában. Célunk tovább erősíteni a megkezdett nemzetközi kapcsolatokat.

Szerettem volna a brigád tagjait külön-külön is megismerni, de erre most kevés volt a lehetőség. Míg Szabó Istvánnal beszélgetek, a csinos lányokat, asszonyokat minduntalan a táncparkettre csábítják. *Ferenczi Balázsné* brigádvezető-helyettes viszont vállalkozik rá, hogy bemutassa a tagokat.

— Brigádunkban *Habó J. Lászlóné* a rangidős, az értékcikk-rovatolás csoportvezetője. Nagyszerű kolléga, aki minden brigádmegmozdulást lelkesen támogat. Üzemünk kirándulásainak ő a szervezője. *Végh Tamásné* és *Botos Sándorné* előadókat szeretném egyszerre bemutatni, mivel mindkettőjükről szinte ugyanezt lehetne elmondani. Ők a legrégibb brigádtagok, 1977 óta, minden társadalmi munkában részt vesznek. Ha a szükség úgy kívánja, üzemünk területén bármely osztálynak segítenek. *Oszlánczi Istvánné* egyenleg-felülvizsgáló, alig egy éve került hozzánk. Hamar beilleszkedett a környezetbe, munkáját kitűnően végzi. *Matyi József* a hírlapmozgósok előadója. Feladata a hírlapelterések rendezése. Szakmai, kulturális és sportvetélkedőkön mindig lehet rá számítani. *Gali Terézia* egyenleg-felülvizsgáló, szintén új brigádtag. Jó munkaerő, minden társadalmi megmozduláson ott van. *Kókai István* és *Eszes József* csoportvezetők brigádunk legsokoldalúbb szakemberei. Munkájuk mellett a tanteremből kikerült fiatalokkal rendszeresen foglalkoznak. Az utazó létszám hiánya miatt minden hétvégén egy mozgópostautat vállalnak. *Feke Lajos* csoportvezető, lelkes, jó munkájáért éppen a mai nap kapta meg a Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Dolgozója kitüntetéssel együtt járó Kiváló Dolgozó jelvényt. (Róla külön riportban is beszámolunk. A szerk.) *Fodor János* a mozgópostai utazók szolgálatvezetője. Ez évtől üzemi KISZ-titkár. Brigádunk társadalmi munkavállalásainak fő szervezője. *Tarkovács Mátyásné* és *Sátly Jánosné* jelenleg gyesen tartózkodnak.

— A brigád vezetőiről is hallhatnánk valamit?

— 1981-ben kerültem a brigádba, és 1985-től vagyok brigádvezető — veszi vissza a szót Szabó István. — Előzőleg 18 évet utaztam a mozgópostán, utána a kicserélőosztály ügyintézője lettem. Nagyszerűen megértjük egymást Marikával, Ferenczi Balázsnéval. Ő az egyedüli alapító tag. Nagyon sokat tesz a brigádért. Számos társadalmi tisztséget tölt be. Szakszervezeti bizalmi, pártvezetőségi tag, könyvterjesztő és még sorolhatnám.

— Szeretném még elmondani, brigádunknál követelmény a szakképzettség állandó növelése. Eddig hatan végezték el a felsőfokú postaforgalmi tanfolyamot, és jelenleg is ketten járnak ide.

— Tavaly felvettük a Fóti Gyermekvárossal a kapcsolatot. Megismerkedtünk egy óvodai csoporttal és elvállaltuk patronálásukat. Üzemünkben erre a célra gyűjtést hirdettünk. Dolgozóinktól — már nem használt — gyermekruhákat, játékokat, ifjúsági könyveket kértünk. Nem dicsekvésből mondom, de kisebb teherautónyi ajándékcsomag gyűlt össze, amit személyesen vittünk el a gyerekeknek. Ezt az akciónkat természetesen tovább folytatjuk, de ezen kívül még sok egyéb tervünk is van.

Kovarcsik Pál

A mátészalkai karbantartók

Postásnak lenni életforma. Igaz, nem kalácsot, „csak" biztos kenyeret jelent — magyarázza *Gömöri Gyula* vonalfelvigyázó, miközben Mátészalka felé száguldunk, már amennyire a forgalomtól és az út minőségétől lehet. Fiatal barátom kis szünetet tart, mert egy óriási kamiont szeretne megelőzni, és minden figyelmét erre összpontosítja. Majd az előzés után így folytatja:

— Postára mindig szükség lesz. Azt szokták mondani mifelénk, ha valaki egy telet kihúz nálunk, az már marad. De tudod, semmivel sem fizethető meg, hogy a főnököt alig látod.

E mondatnál kamaszosan elmosolyodik, mint mikor a diák a tanáráról beszél.

— Kedveljük a főnököt. Végül is jól kijövünk vele. Az a lényeg, hogy önállóak vagyunk. Ez óriási dolog. Tudom, látszólagos ez a függetlenség, mert a munka természetesen kötöttségekkel jár, megadja a nap kereteit, fegyelmez. De jó tudni, hogy megbíznak bennünk. Azért tartom jó társaságnak a Puskás Tivadar brigádot, mert hasonlóképpen gondolkodnak, mint én, ők is ugyanolyan „csavargóéletet" élnek, mint én. Korombeliek, én 25 éves vagyok, ennyi a brigád átlagéletkora is. Így hát gondjaink is azonosak. A kilenc tag közül hatnak nincs még lakása. Én is most fogok építeni. Azt mondják, vagy hülye vagyok, vagy sok pénzem van. Nincs igazuk. Egyszer mindenkinek otthont kell teremtenie magának és családjának. Nem igaz?!

Megérkezve a Szabolcs-Szatmár Megyei Távközlési Üzem mátészalkai egységéhez, huszonévesek csoportja fogad. Egy tenyérnyi kis szobába zsúfolódunk, ahol egy szakállas, talpraesett fiatalember, *Zámbó Zsolt* brigádvezető viszi a szót.

— Nem ment minden simán a brigád 1977-es megalakulása után, rengeteget kellett és kell gürcölni azért, hogy a kitüntetéseinket elnyerjük. Mert azt ingyen nem adták és nem adják. De jóleső érzés, hogy elismerték munkánkat. 1977-ben a Kiváló Ifjúsági Brigád, 78—79-ben a szocialista brigád címet kaptuk, 80—81-ben a bronz plakettet, aztán 83-ban az aranyat, 84-ben az ezüstöt. 85-ben a Posta Kiváló Brigádja, 86-ban a Debreceni Postaigazgatóság kiváló brigádja és most pedig ismét a Posta Kiváló Brigádja címet nyertük el. Egyébként nekem a nyertük szó nemigen tetszik. Nem kártya ez, nem szerencsejáték, hogy nyerni lehessen.

A többiek helyeselnek társuk frappáns fogalmazásáért. Zámbó Zsoltnak igaza van, de csak részben. Egy nagy nyereségük van, jól érzik magukat egymás társaságában. Nem kis dolog ez, ebben az elidegenedett világban. Pedig keveset lehetnek együtt, hiszen az ország északkeleti csücske több száz községének telefonközpontját kell karbantartaniok.

— Az alközpontok és főközpontok időszaki karbantartása és javítása a munkánk — veszi át a szót *Lieb Zsolt*. — A felelősségünk nagy, hiszen a berendezések értékesek, van köztük nyolcvanezer, de másfél milliót érő gép is. No és elég sokfajta: 35-36-féle központot kell ismernünk. Ez igen bonyolult munka, legalább négy-öt év kell, míg valamelyikünk azt mondhatja: értek a központokhoz. Munkánk nemcsak szakmai, hanem általános műveltséget is kíván. A brigád minden tagjának van középiskolai végzettsége, sőt egyikünk felsőfokú műszaki tiszti iskolára is jár, öten pedig elvégeztünk egy olyan tanfolyamot, ahol az új berendezések javítását sajátítottuk el.

— Itt nem lehet megélni az iskolában tanultakból — mondja *Cservenyák József*. — Továbbképzés, egymás segítése nélkül semmire sem mennénk. Igaz? — néz körül, helyeslésre várva. — Mert vannak ugyan dokumentációink, műszaki leírásaink, de ezek önmagukban nem elegendőek. Az iskola csak alapokat ad.

— Fonák helyzet ez. Az ország egyik legelmaradottabb része a telefonellátás szempontjából is, de nem sötét, mint sokan hiszik — szól közbe *Bodó Miklós*. — Itt még sok Puskás Tivadar-féle vakdugaszos LB-központunk van. Ezek már muzeális darabok, de szükség van rájuk. Csak úgy tudjuk megjavítani őket, ha a régi, selejtezett berendezésekből a még használható alkatrészeket, részegységeket kiszedjük. Amit így nem tudunk beszerezni, azt újításokkal igyekszünk pótolni. Minden évben részt veszünk az újítási mozgalomban. 1987-ben két újítást adtunk be, mindkettőt elfogadták.

— Persze nemcsak régi központjaink vannak, hanem modernek is. De ez utóbbiak sajnos csak kisebb számban. Így aztán van itt munka bőven — toldja meg társai mondandóját *Légrádi Géza* műszerész. — Ezért úgy ésszerűsítjük dolgainkat, hogy reggelenként, amikor itt összegyűlünk, igyekszünk egy-egy útra felfűzni a munkánkat, beosztani egy-egy műszerészt, hogy minél kevesebbet utazzanak, autózzanak. Időben egyeztetjük a tmk-tervet is.

— A telefon, a telefonálás az utóbbi időben különösen értékessé vált. Egy-egy telefonközpont működőképességével életeket menthetünk meg. A felelősségünk tehát nagy, sajnos a keresetünk kicsi: 3800 és 5700 forint közötti. Ehhez ugyan jön még gmk-pénz, de ebből egyre többet vonnak le. Ha ez így megy sokáig, a gmk befullad. Bagóért nem dolgozunk — mérgelődik Zámbó Zsolt brigádvezető. — Ha pedig bedöglik a gmk, majd mellékmunkákat kell vállalnunk, majd maszekolunk feketén. Kinek jó ez?!

— Pedig kell ám a pénz itt Szabolcsban is. Nekem például — mondja Légrádi Géza — törlesztésre 6700 forint megy el, ehhez jön még a rezsi. Két gyerekem van. Feleségem pedagógus. Ketten 14 500 forintot keresünk. Télen 11 000 volt az alapkiadásunk. Így nagyon nehéz megélni. Amint látja, mi nem csak az öntudat miatt dolgozunk: kell a pénz. Sokszor szombaton és vasárnap is hajtunk.

Pedig ezek a fiatalemberek többet érdemelnének, hiszen szakmailag kiemelkedő eredményeket értek el és a hibaelhárításban is jobban dolgoztak az átlagosnál. Hétszázharmincnégy óra társadalmi munkát végeztek, hogy az elavult központokat felújítsák, részt vettek a csengeri konténerközpont szerelésénél, a körzetesítésben részt vevő hivatalok távbeszélőközpontjainak leszerelésében és a zavarelhárításkor is lehet rájuk számítani. Mindemellett két iskolának és egy óvodának is segítenek különböző társadalmi munkákkal. Egy szociális otthonban is ők csinálták a hangosítást. E vállalásokra mondhatják, nem nagy dolgok, de sok ilyen kis segítségre lenne szükség, sok ilyen fiatalemberre, akik annak ellenére dolgoznak többet mint mások, tesznek többet a közösségért, hogy ezért több pénzt nemigen kapnak.

Szavaik figyelmeztetőek. Most még lelkesek. Becsüljük meg jobban őket, hogy tíz év múlva is ugyanilyen eredményekről számolhassak be. A kitüntetések ugyan sokat jelentenek, de ennél többre van szükség: a legjobbakat jobban meg kellene fizetni. Hosszú távon csak ez lehet a megoldás.

Udvarhelyi András

Folytatódik a keszthelyi sorozat

Kölcsönös ismerősként köszöntöttük egymást a keszthelyi postahivatalban a *Bondor József szocialista brigád* tagjaival, abból az alkalomból, hogy ismét krónikásuk lehettem az 1987. év munkájáért kapott: Posta Kiváló Brigádja kitüntető cím kapcsán.

Bakó Károly hivatalvezetőtől mint a brigád „menedzserétől" kérdezem:

— Van-e mértékadó, hasznos és követendő „titok" más brigádok számára tanácsként, ami a Bondor brigádnak a sorozatos kitüntetéseket hozza?

— A kialakult egészséges munkaversenyszellemnek — mondja Bakó Károly — mindnyájan örülünk. Az eredményeink valósak, nem „kozmetikázott" statisztikák. Erőnk az egységben van, és a közös tenniakarásban a jobbért. A posta és a szolgáltatást igénybe vevők érdekeit nézzük. Fontos ügyfeleink megelégedettsége, de ügyelünk a saját jövedéki bevételeinkre is.

— A brigádokkal legtöbbet a helyettesem, *Jenei Tiborné* foglalkozik. Ő most, sajnos, múló betegsége miatt nem lehet közöttünk; mert igazából csak ő tudna a brigádösszetartó erőről, az állandó, hasznos lángszításról — mely nem hagyja egy percig sem csökkenni a brigádoknál az aktív ténykedést — mesélni. Nehéz, sőt egyre nehezebb újabb eredményeket hozni. Törekszünk az eddigieket szinten tartani a postai szolgáltatások, de különösen a lapterjesztés terén. De erről a munkáról inkább beszéljenek a brigádtagok!

Előző beszélgetésekből tudom, a brigád egyik erőssége: az újítómozgalom. Sok ötletük megvalósult már, és alkalmazzák is a postán a gyakorlati életben. Például: a keszthelyiek ötlete nyomán tipizálták a kézbesítőtáskák fémpénztartó rekeszeit úgy, hogy címletenként el lehet választani az érméket egymástól. Persze van olyan is, amit valami oknál fogva nem vezettek be. Mit mond erről a brigádvezető, *Kovács Imre*?

— Újítómozgalmunkban állandó témánk az egyenruha-ellátással kapcsolatos gond. Sok ezer szaktársam tanúsíthatja, hogy a jelenlegi egyenruhánkról könnyen leszakad a gomb. Okát mindenki ismeri: a műszálas ruhaalapanyag, a műanyag vagy fémgomb a szó szoros értelmében „eszi" a hagyományos cérnát. A gomb könnyen leszakad, elveszhet. Pótlása szintén gond, mert gyakran hiányzik a pótgomb!

— Ha már az egyenruháról van szó — kapcsolódik a beszélgetésünkbe *Németh János* párttitkár, szintén kézbesítő, brigádtag —, hadd mondom el a következőket. Még mindig gondnak érzem a ruhaméreteket. Az elkészült ruha az igényjogosultnál gyakorta utólagos alakításra szorul. Megoldhatónak látnám azt, ha egy-egy körzet postahivatalait, előre megadott napon, az igazgatóságtól egy kis autóbusz tele különböző méretű egyenruhával felkeresné, és ki-ki a saját méretének megfelelőt kiválasztaná.

Sárdi Zoltán bizalmi, brigádtag szintén ezen a véleményen van. Az elmondottakat megerősíti *Herczeg József*:

— Mert lehet, hogy a nadrág pont jó nekem, de a kabát meg bő rám, a másik szaktársamnak meg pont fordítva lenne jó.

— Mielőtt teljesen belemerülnétek a ruhaügyekbe — szól közbe *Markó Imre* postaosztály-vezető, a brigád régi szakmai patrónusa — más témának is adjatok hangot! — Témának említi a közügyek terén végzett tevékenységeket, amely soha nem nélkülözheti a postás figyelmét, emberségét.

Németh János tanácstag körzetében — választói megelégedésére — eredményes munkát végez. A kézbesítők jelzéseinek köszönhetően több arra rászoruló idős ember kap rendszeres szociális segélyt, akik eddig szerénységből nem fordultak az erre illetékesekhez.

Nagy Gyula több éven keresztül volt a brigád vezetője, kézbesítőből lett leszámoló. Ha kell, hisz ismeri jól a kézbesítőjárásokat, besegít. *Lázár Attila* rovatoló, postabontáskor nagy figyelmet szentel az elégtelenül bérmentesített küldemények portózására. A következmény lehangoló a felvevőhivatalokra nézve, mivel 4 százalékkal (3150 forint) magasabb volt a portózásból bejövő díj az előző évinél.

Két vaskos, műbőr kötésű könyv rögzíti tömören, de mindenki számára egyértelműen a brigád ünnep- és hétköznapjait. Az utóbbiból, a munkából van több. Ebben a tudósításban a külön még meg nem említettek között ott vannak *Bedő Ferenc, Koloszár Tibor, Vadas László, Egyed Tamás, Molnár Lajos, Sári Zoltán, Horváth Lajos és Hegedűs Ferenc* tettei is. Összesen tizenöten vannak. Az egész várossal tartják a kapcsolatot, nagy erőt képviselnek, amelyben ott lakozik az embertársat tisztelő postásszív. S ők szolgálatkészek, várják is őket szívesen, mert ha kell, ők akár háromszor is csengetnek.

Pusztai Mihály

Az aranybrigád kiválósága

Az 1987. évi munkája alapján a Miskolc Városi Távközlési Üzem *Puskás Tivadar alközpontos karbantartó szocialista brigádja* elnyerte a Posta Kiváló Brigádja kitüntetést.

1960-ban alakultak. Többszöri átszervezés után 1987-ben a brigád létszáma 8 volt: *Fedor József* brigádvezető, *Farkas József, Szacsuri Sándor, Juhász István, Szlatinszky Sándor, Szemán Gézáné, Hamvas Béla és Füstös Istvánné.*

Megalakulásuk óta 7 ízben kapták meg a brigádérem arany, 6 alkalommal pedig az ezüst fokozatát. Kétszer bronz fokozatot és többször egyéb elismerést kaptak. 1971-ben egyszer már elnyerték a Posta Kiváló Brigádja megtisztelő címet is.

A brigád tagjai aktív társadalmi munkások. Köztük több tisztségviselő van, többségük jó munkája alapján egyéni kitüntetésben, illetőleg elismerésben részesült.

A brigád szakmai feladata Farkas József főcsoportvezető irányításával a Miskolc Városi Távközlési Üzem területén az alközpontok és vidéki főközpontok üzemeltetése. Szolgáltató tevékenységet végeznek, amely nagyon fontos helyet foglal el a hírközlésben. Az igénybe vevő felek egyre érzékenyebben reagálnak az üzemeltetés során fellépő esetleges hibákra.

Szakmai vállalásaik legfontosabb része a minőségi mutatók szinten tartása, illetve javítása. Ezt is teljesítették. A színvonalas fenntartási tevékenység mellett 250 000 forint értékű ipari tevékenységet is végeztek speciális előfizetői igények kielégítése céljából. Az újítási mozgalomban rendszeresen részt vesznek. Újításaik egy részét az egész országban bevezették.

Fokozott figyelmet fordítottak a gépkocsi-kilométerek felhasználására is. A vállalás eredményeképpen a csökkentett kilométerbázishoz képest is 6659 kilométert takarítottak meg.

Az elmúlt évben a vállalt 100 óra társadalmi munka helyett 233 órát teljesítettek. A társadalmi munkáért befolyó összeget (31 896 forint) az üzem KISZ-alapszervezetének utalták át. Már több éve karbantartják az általuk felszerelt hangerősítő berendezést az alsózsolcai óvodában. Ezért a munkáért az alsózsolcai tanács a „Közösségért" aranyplakettel tüntette ki a kollektívát.

A brigád a továbbiakban is színvonalas munkát kíván végezni, hogy a minőség folyamatos javítása mellett a posta munkájának minél nagyobb elismerését elősegítsék.

Horváth Dezső

A „sikkasztó"

A kis vidéki posta udvarán falhoz, diófához támasztott szolgálati kerékpárok. Ha tizenegyet számolok meg belőlük, az azt is jelenti, hogy bent, az irodán tizenegy kézbesítő végzi egész napos fáradtságos munkája után a leszámolást. A leszámoló melletti kis ablaknál fiatalember ül, kezében pénzköteggel. Ő a hivatali kézbesítő: akiknek nem tudták kézbesíteni a számukra érkezett pénzt, azok most ehhez a kis ablakhoz állnak, hogy felvegyék az összeget. A fiatalemberrel szemben fejkendős néni hajol az elébe kitett postautalványra tollal a kezében. Orrára akasztja pápaszemét, s már igazítaná is a betűt, de kiegyenesíti magát:

— Hol írjam alá, tessék mondani?

A fiatal hivatali kézbesítőnek még rengeteg munkája van: összesíteni a kifizetett összeget, utána átmenni a leszámolóba és segíteni a kézbesítők leszámolásában, de ha marad még ideje, a hírlaposnak is segítenie kell, s még a diszkóba is el kell jutnia, felöltözve, borotválkozva. És most ez a vénasszony jön ezzel az ostoba kérdéssel. Méghogy hol írja alá.

— Ott írja alá, lent, az alján!!!

A néni újra ráhajol az utalványra, de visszaegyenesedik:

— Az én nevemet, tessék mondani?

Naiv kérdés, de a néninek természetes. Mert ő nem jogos arra a pénzre, a fia jogos rá, ő dolgozott meg érte, ezt a bért a ktsz neki küldi. Hát most az ő nevét, vagy a fiáét pöccintse az utalványra? Megismétli: — Az én nevemet, tessék mondani?

A fiatalembernek már az előbb is „felment a pumpája", alig várja, hogy átadja a nyomorult pénzt, s a következő ügyféllel foglalkozzon, s most jön ez a vénasszony az újabb kérdésével. A feje vörös lesz, úgy válaszol:

— Hogy a maga nevét-e? Na nem, majd második János Pál pápáét! Írja már alá . . . igen, a maga nevét, hogy az a . . .

A néni újra az utalványra hajol, végre nagy ívben karikázik kezében a toll, a hivatali kézbesítő átnyújtja neki az 1365 forintot, s „Következő" felszólítása után az utalványt ráteszi a többire.

Két hét sem telik el, kinéz az ablakon, a lélegzete majd eláll: két aktatáskás ember közeledik. Jól ismeri őket: revirozok. Nincs félnivalója, bűne, mégis elsápad a szón: revizorok. Az egész hivatalt átfogó szemle lesz-e most, vagy csak olyan „belepiszkálás" a pénztárba? Amint a két ellenőr lekabátol, nekiesnek a régi utalványoknak, majd a belső bizonylatoknak, hajtogatják, szétszedik, összerakják, kipipálják, összekeverik. „Lesz mit rendbe rakni, ha ezek elmennek!" — gondolja a fiatalember. A kövérebbik revizor hirtelen a homlokára tolja szemüvegét, és az egyik piros utalványra mutat:

— Milyen számok ezek itt, az aláírás helyén?

— Ez kérem szépen, egy . . . izé! — dadogja a hivatali kézbesítő.

— Szerintem ifjú szaktársam ez nem is izé, hanem egy szabályos sikkasztás. Mert ki írja itt a községben számokkal rejtjelezve a nevét? Hogy azt mondja: Második . . . Já-nos Pál . . . pápa. Hahaha! Gyere kolléga, nézd meg már te is. Itt járt a pápa. Felvette az 1365 forint szerelési díjat, amit a ktsz adott fel neki munkabér fejében. — Komoly arccal, felráncolt homlokkal fordul az ifjú hivatali kézbesítőhöz: — Mi lesz szaktársam, ha a pápa azt fogja vallani, hogy ő semmiféle munkát nem végzett a ktsznek, és ő nem is vette át ezt a pénzt? Akkor tudja mi lesz? Fegyelmi, de még bíróság is lehet belőle. Egyelőre jegyzőkönyvet veszünk fel . . . — S már gépeli is, ami percek alatt elkészül.

— Írja alá! — A fiatalember úgy érzi, hogy távolról jön a hang. Remegve feláll, a papírlapra hajol: — Hol írjam alá? — kérdezi. — Ugyan hol? Na hol? Ott, az alján. — Újra a jegyzőkönyvre hajol. Igen, ekkor kérdezte meg a néni, hogy az ő nevét-e? S most mennyire ideges. Mi lesz ebből?

Szerencsére a hivatalvezető másnap előkerítette az idős nénit.

— Hát már hogyne ismerném el, aranyoskáim, bizony én vettem fel ezt a pénzt! — vallja a revizoroknak. — Hát azért nem az én nevemet írtam alá, mert a fiamé volt ez a pénz, meg aztán ez a fiatalember azt mondta, hogy a pápa nevét írjam alá. Mit tudtam én, mit tesz az. Meg aztán hátha ez is valamiféle új szabály. Ugye az egyház meg az állam között jó a viszony, hát mondok magamban, lehet, most már meg is követeli a törvény a pápa nevét. — S annak igazolására, hogy a fia járandóságát ő vette fel, saját nevét utólag odabiggyeszti: özvegy Bakos Imréné.

A néni visszacsomózza fejkendőjét és kicsoszog az irodából. A felvett jegyzőkönyv nagy ívben repül a revizor kezéből a papírkosárba, s fejcsóválva mondja:

— Ugye milyen szerény tud lenni, ha bajban van?! Ez jó lecke volt magának!

Dénes Géza

Kedves Postás Dolgozó!

Nagyobb nyilvánosságot kérünk

A szegedi hálózatépítő üzem 1982-től egyfolytában — így az 1987. évi tevékenysége alapján is — hatszor nyerte el a Kiváló Üzem címet.

A műszaki üzemek között, úgy gondoljuk, hogy ez a sorozat országos szinten is egyedülálló. Dolgozóink örülnek az elismerésnek, de úgy érzik, hogy eredményeik nem kapnak elég nyilvánosságot, hisz a Szegedi Postaigazgatóságon negyedévente megjelenő Postás Híradóban sem jelent még meg egyetlen méltató vagy elismerő cikk sem üzemünkről. Termelési értékünk öt év alatt megkétszereződött, a fizikai termelői létszám — az irányítólétszám változatlansága mellett — másfélszeresre növekedett, a termelékenység állandó növekedése folytán 1987-ben 11 szocialista brigád versenyzett 104 fővel, mind a 11 brigád teljesítette vállalásait.

Hálép
Szeged

Elismerés Veszprém-varsányban

Nemcsak ipari üzemek, vállalatok, szövetkezetek szocialista brigádjai képesek jeleskedni a társadalmi munkában. A postás dolgozók sem maradnak el másoktól. Jó példa erre Veszprémvarsány, ahol a körzeti orvosi rendelő gyors felépítésében 1986-ban 229, tavaly pedig már 265 önkéntes dolgozott. Ennek is köszönhető, hogy gyorsan és jó minőségben elkészült az egészségügyi létesítmény, amit a közelmúltban felavathattak.

A veszprémvarsányi társadalmi munkások lebontottak egy régi épületet. Rendbe tették, letakarították a bontott téglákat és összerakták azokat. Kilencven százalékban ebből az építőanyagból valósult meg a körzeti orvosi rendelő. Azután sem maradtak el az önkéntesek, segítettek az új épület rendbetételénél, takarításánál.

Falugyűlésen értékelték a társadalmi összefogást. Az értékelés alapján kiváló és érdemes társadalmi munkás kitüntetést adományoztak a legjobbaknak.

Elismerést kapott tizennégy dolgozó és öt szocialista kollektíva. Közöttük volt a veszprémvarsányi postahivatal kilenctagú *Martos Flóra brigádja,* amelyet *Horváth Istvánné* irányít, kiválóan.

Gáldonyi Béla
Veszprém

Improvizációs műhely

A Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája „Improvizációs műhely 1988" címmel egész napos intenzív dzsesszzenei kurzust indít

június 20-tól június 24-ig.

Tematikája: elméleti és gyakorlati képzés, improvizációs technika, zenekari játék, előadások, videoprogramok.

Vezető tanár: Binder Károly.

Tanárok: *Gyárfás István, Kunos Ferenc, Nesztor István.*

További felvilágosítás: Budapest VI., Benczúr utca 27. II. emelet, Zeneiskola. Telefon: 228-483.

Jelentkezési határidő: *1988. június 6.*

Jól érzem magam a brigádban

A MÁV-tól szegődött az ugyancsak biztos kenyeret adó postához 1971-ben *Feke Lajos,* a mozgóposta csomagfeldolgozó és vámközvetítő üzem mozgóposta-előkészítő csoportvezetője. A munka ünnepén kapott rangos kitüntetésének neve nem kevésbé hosszú: a Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Dolgozója, ami mellé — másodszor — egyidejűleg adták át neki a Kiváló Dolgozó jelvényt is.

Érdeklődésemre, hogy mivel érdemelte ki a kétszeres elismerést, vonakodva feleli: csak nem képzelem, hogy ő most dicsérgetni kezdi magát . . . S csupán annyit tesz hozzá, hogy a munkája ellen még nem merült fel kifogás, és hogy tevékenységét valóban szolgálatnak tekinti. Ezt követeli meg a kezére bízott csoport 46 tagjától is, akiknek személyre kiszabott feladatait következetesen ellenőrzi.

— A pontosság, a megbízhatóság, a felelősségérzet nálunk elengedhetetlen követelmény; hiányukban egy országrész maradna küldemény nélkül — mondja.

Ezeket az erényeket — nem utolsósorban a gyorsaságot, helyismeretet — kamatoztatta előző beosztásaiban is: 1971-től 1974-ig mozgóposta-utazóként, amikor speciális vasúti kocsiban dolgozta fel, menet közben, az ország különböző nagyvárosainak góchivatalába — és onnan vissza — szállított leveleket, csomagokat, hírlapokat. Később, a kicserélőcsoportban, a külföldre indított, illetve a külföldről érkezett zárlatok átadásában, átvételében, kíséretében, majd két esztendeig a hírlapcsoport szolgálatvezetőjeként végzett felelősségteljes munkát.

Mindezt úgy meséli el, hogy a szót újra és újra a József Attila szocialista brigádra tereli, melynek 1986 óta tagja; a közösség ugyancsak május 1-jén vette át a Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Brigádja kitüntetést.

— A kollektíva az egyéni címre őt választotta demokratikus szavazással a két jelölt közül — tájékoztat Feke Lajos közvetlen felettese. — Példás fegyelme, a mozgóposta-felszerelés korszerűsítésére tett két újítása, aktivitása, nagy tapasztalata miatt méltán esett rá a választás.

A nemzetközi munkaversenyben kitűnt brigád élénk kapcsolatot tart fenn a külföldi szaktársakkal: tettek már látogatást Bécsben, az ottani 1150-es hivatalban, kicserélve a mozgóposta-feldolgozásban szerzett tapasztalataikat. E célból látták vendégül, már többször is, két nagy moszkvai hivatal postásait, akiknek elmagyarázták a saját módszereiket, sok segítséget nyújtva ezzel a szovjet kollégák jegyzékelési problémáinak megoldásában. Várják már a választ a kassai szaktársaktól is, akiknek tavaly levélben mutatkoztak be.

— Ugye, hogy közös az érdem? — hárítja át az elismerést ismételten a kollektívára Feke Lajos, aki arra büszke, hogy a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja címet 1981-ben nyert közösségnek is tagja volt.

Önjellemzést kérve tőle, azt válaszolja, hogy őszinte ember, ami ugyan nem túl „hálás" tulajdonság, azonban soha nem származott hátránya emiatt a postánál. Még annyit árul el magáról, hogy feleségével, lányával él Taksonyban, a saját házában.

— Hajnali 5-kor kelek, naponta három órát utazom oda-vissza. S bár jól érzem magam a munkahelyemen, mint mindenkinek, nekem is van miért idegeskedni. De ha teszek-veszek a kiskertemben, minden búmat-bajomat elfelejtem. Nekem az a 150 négyszögöl a menedékem . . .

— simon —

Cserebere-akció

A Postások Szakszervezetének szociálpolitikai osztálya, a budapesti és a Pest környéki postás dolgozók és nyugdíjasok körében cserebere-akciót hirdet.

Az akció lényege, hogy a már kinőtt gyermekruhák, cipők, megunt *használati tárgyak, játékok, könyvek, műszaki és sportcikkek* új tulajdonosoknál leljenek gazdára, ezzel is örömet okozva a gyermekeknek és nem utolsósorban kímélve a szülői pénztárcákat.

Felhívjuk a szülők, nagyszülők figyelmét arra, hogy a cserélni, eladni kívánt gyermekholmikat, használati tárgyakat tiszta állapotban szíveskedjenek elhozni.

Nem lehet cserélni élő, illetve kitömött állatokat és egészségre ártalmas dolgokat.

A cserebere-akció helyszíne a *Postás Művelődési Központ* (Budapest VI., Benczúr utca 27.) *II. emeleti összes helyisége; időpontja:*

1988. június 4. (szombat) reggel 9-től 13 óráig.

Az akció lebonyolításában eligazítást és segítséget adunk, s kulturált körülményeket nyújtunk.

A résztvevők érdekében az akció napján a postai ellenőrzést megszigorítjuk, a belépést csak postás dolgozóknak és nyugdíjasoknak engedélyezzük, ezért kérjük, hogy mindenkinél legyen valamilyen igazolvány. Ezzel szeretnénk elérni, hogy idegenek ne legyenek a résztvevők között.

Kérjük a szakszervezeti bizottságokat, hogy az érdekelt dolgozókat tájékoztassák az akcióról, és szervezzék meg részvételüket, hiszen annak sikere a jó szervezésen is múlik.

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk a postás csereberepiacon.

A Kiváló Igazgatóság cím birtokosai

Lépéselőnyben az RTV

„A kiemelt távbeszélő-fejlesztési program időarányos teljesítése, a műsorszórás fejlesztését célzó beruházások eredményes megvalósítása mellett továbbra is a legfontosabb feladatnak tekintjük szolgáltatásaink színvonalának megtartását, lehetőség szerinti javítását, mégpedig a hatékonysági követelmények fokozott érvényre juttatásával. ... Energiatakarékossági intézkedéseink sorában kiemelkedő jelentőséget tulajdonítunk a solti és a jászberényi adók átalakításával végrehajtott DCC üzemmód bevezetésének, amellyel várhatóan mintegy 50 százalékos villamosenergia-megtakarítás érhető el."

A passzust a kiemelkedő teljesítményéért kiváló címet nyert Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság pályázatának bevezetőjéből idéztük. *Bugyi József* igazgató és *Munka Béla* tszb-titkár beszélgetésünk során azt is hozzáfűzte, hogy az 50 százalék egy siófoknyi város háztartási fogyasztásának megtakarítását jelenti a népgazdaságnak. A programban részt vevő solti, jászberényi, valamint a törzsi kollektívák mindezt viszonylag kevés pénzzel, világbanki hitel felvételével valósították meg a nagyszabású feladatot szorgalmazó és szervező *Kiss József* üzemtechnikai osztályvezetővel az élen, aki döntően e tevékenységéért kapta meg az Eötvös-díjat. És hogy milyen színvonalon végezték el a munkát az anyagilag érdekeltté tett, azonban az egyéni áldozatvállalástól sem visszariadó közösségek, bizonyítja: az átalakítást irányító svájci szakember szó szerint el volt ragadtatva teljesítményüktől; megvallotta, nem gondolta volna, hogy Magyarországon ilyen nívósan képesek dolgozni a szakemberek, a munkások ...

A csaknem maximális (411) pontot elért igazgatóság sikerének titka az is, hogy egy lépéssel mindig megelőzik az aktuális, országos feladatokat. Példa rá a létszámleépítés, illetve az átcsoportosítás, amit itt már 15 évvel ezelőtt végrehajtottak.

A gazdasági szemlélet erősítését, a hatékonyságot, a takarékosságot a második diplomája szerint közgazdász igazgató rendkívüli módon ösztönzi; a társadalmi szervekkel együttműködve, gyakran kemény viták árán, igyekeznek megtalálni a közös érdekeket érvényre juttató, tisztességes kompromisszumokat.

Az állampolgárok, a dolgozók őszinte tájékoztatásának fontossága napjainkban sokat hangoztatott követelmény. Az igazgatóság ebben is példát mutat: dolgozói részére mikroláncán esetenként olyan videokonferenciákat tart, amellyel kapcsolatos véleményét, kérdését bárki elmondhatja telefonon, „beleszólhat" a tárgyalt témakörbe. E módszerrel szerveznek szakmai oktatást is.

Szolgáltatásaik színvonala (rádió- és tévéműsorszórás, mikrohullámú hírközlés, ezek műszaki minősége) 100 százalékos vagy azt megközelítő. Ezek során több mint 80 olyan feladatot — köztük számos kiemelkedőt — végeztek el tavaly, melyek megbízhatósága, minősége egyaránt megfelelt a szigorú előírásoknak. (Szót érdemel a sok közül pl. a japán gyártmányú, szovjet műsort szóró budapesti adó, amit az Országos Mikrohullámú Központ dolgozói telepítettek.)

Az 1987-es gazdasági célokat a belső szabályozási és érdekeltségi rendszer, valamint az irányítási munka és a szervezettség továbbfejlesztésével érték el úgy, hogy az igazgatóság termelékenységi és hatékonysági mutatója 4,6, illetve 3,8 százalékkal nőtt, összes költsége pedig 3,2 millió forinttal volt kevesebb a tervezettnél.

Teljesített beruházási feladataik közül tíz kiemelkedő jelentőségű mikrohullámú összeköttetés, telepítés, üzembe helyezés, rekonstrukció stb. érdemel szót, akárcsak a műszaki fejlesztésben és az újítómozgalomban elért eredményeik. Témáik voltak, többek között, a „rádiós távkapcsoló és személyhívó szolgáltatás bevezetése MBS—RDS adásrendszerben", ami új szolgáltatást, illetve szolgáltatások bevezetését teszi lehetővé; a „hangmoduláció továbbítása az átviteli rendszerben", valamint az Orionnal közösen kifejlesztett, számítógéppel támogatott automatikus kártyavizsgáló berendezés. Az újítómozgalom fellendülését a több benyújtott és elfogadott javaslat, a kifizetett magasabb újítási díj, a mintegy 15 millió forintos gazdasági eredmény, valamint a 18 kitüntetett újító igazolja.

A számos munka- és üzemszervezési intézkedés tavaly is felölelte a posta-, az igazgatósági, a felügyelőségi szintű, valamint a számítástechnikai feladatokat. (1987. évi teljes munkaidős átlagos állományi létszámuk 1852,3 volt, ami 97,9 százalékos foglalkoztatásnak felel meg.) Számokkal bizonyítottan javult, a bázisévhez képest, a munkaidőalap kihasználtsága, a munkafegyelem.

Az üzemi baleseti mutatók s a munkakörülmények javításával a munkavédelmi tervet 104,6 százalékra teljesítették. Különös figyelmet fordítottak ezenkívül a dolgozók általános és szakmai műveltségének a gyarapítására (a felsőfokú végzettséget megszerezni kívánók támogatása, nyelvtanfolyamok, különböző szakmai kurzusok megszervezése stb.), melynek során állami oktatásban 49-en, tanfolyamokon 470-en tanultak.

A szocialista munkaversenymozgalom színvonalát a konkrét tennivalókat tartalmazó feladatjegyzékek kiadásával emelték. Az 1381 tagot számláló 143 szocialista brigád a TM-alapra 54 felajánlást tett, 451 436 forint értékben. Szakmai házi versenyekkel, országos vetélkedőkkel, szocialista együttműködési szerződésekkel tovább ápolták az igazgatóság már jól bevált hagyományait. Nagy volt a részvételi arány — általában 90 százalékos — a munkahelyi demokratikus fórumokon is, ahol az intézkedést igénylő észrevételekre adandó válaszok megtörténtét is ellenőrizték.

Kimagasló adatok tükrözik az energiával való jó gazdálkodást: villamos energiából pl. a tervezett 70 000 MWó helyett 56 600-at használtak fel, és jól sáfárkodtak az egyéb energiahordozókkal is. Az ugrásszerű árnövekedést — mint említettük — egy svájci cég energiamegtakarító berendezéseinek beépítésével ellensúlyozták: a fogyasztás jelentősen csökkent a rádióállomásokon, a vételi viszonyok azonban továbbra is jó minőségűek maradtak.

Cikkünk terjedelme határt szab a kiváló címet ismét elnyert igazgatóság valamennyi tavalyi eredménye felsorolásának. De hogy méltán kapták meg, immár sokadszor, tükrözik az erőfeszítések, melyek vezérelve az a bizonyos lépés-előny ...

Simon Zsuzsanna

Ezúttal „csak" másodikok

A Soproni Postaigazgatóság kollektívája az 1987. évi munkaverseny-eredmények alapján a középfokú postaszervek közötti versenyben második helyezést ért el, ezzel elnyerte a Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezete elnökségének elismerő oklevelét.

Az 1987. évi munkával, a kitüntetés elnyerésével igazolta az igazgatóság folyamatos fejlődését, az elért eredmények túlszárnyalására irányuló törekvését. Az 1986—1987. évek eredményes teljesítése pedig kifejezi az emelt szintű VII. ötéves tervi feladatok vállalását, és az azért végzett munkát. Az igazgatóság gazdálkodása és szaktevékenysége a beszámolási időszakban a sok bizonytalanság ellenére is jó és eredményes volt.

A távközlés-fejlesztési program keretében 1 100 000 normaóra hálózatépítési munka valósult meg. Az előírt 2300 távbeszélő-állomás helyett 2896 állomást helyeztek üzembe. Ki kell emelni a 260 nyilvános állomás létesítésére végzett soronkívüli intézkedéseket.

A távközlésfejlesztéshez szükséges források kiegészítésére Győrben, Mosonmagyaróváron, Szombathelyen és Gócközretében meghirdették a telefonkötvényt. Év végéig a kitűzött cél $^2/_3$ részét erőteljes kötvényszervező munkával sikerült elérni. A munka folytatódik.

Az 1987. évi beruházási terv pénzügyi teljesítése 97,9 százalék. A műszaki megvalósítás 99,4 százalékos, az aktiválási tervet jelentősen túlteljesítették. A termelékenységi mutató 5,9, a hatékonysági 1,8 százalékkal volt jövedelmezőbb az előző évinél.

A szolgáltatások minőségi mutatói kedvezően alakultak, ami eredményesen járult hozzá az érdekeltségi alap képzéséhez is. Az elmúlt évi eredmények alapján 141 millió fejlesztési, 27,2 millió forint dolgozói célú érdekeltség képzésére nyílt lehetőség.

A közönségszolgálat további fejlesztését az új szolgáltatások bevezetése, kiterjesztése és propagálása segítette. Kiemelést érdemel a Szombathely 1. körzeti postahivatalnál megvalósított „minden szolgáltatás egy helyen" kezelési rend, mely a postás dolgozók és az igénybevevők elismerését is elnyerte. Bevezetésével új technológia jelent meg a postaforgalomban.

Javult a munkaidő kihasználása. Kiemelt feladat volt a forgalmi munkaterületen a norma szerinti foglalkoztatás. Az igazgatóság biztosította az ipari és hálózatépítési feladatok teljesítésének személyi feltételeit.

Az álló- és fogyóeszközök fenntartására 197,7 millió forintot fordítottak. A távközlési berendezések fenntartását a szabadidő terhére végzett munkák, vgm-ek és az idegen kivitelezők is segítették.

A szociális tervet 104,3, a munkavédelmi tervet 117,1 százalékra teljesítette az igazgatóság. Nőtt a szociális ellátás, 90 dolgozó munkakörülménye javult.

A szocialista munkaversenymozgalomban a tartalmi fejlődés mellett nőtt a brigádok száma. A taglétszám pedig 3249-ről 3339-re növekedett. Az évközi kezdeményezések kibontakozását segítette a munkaverseny-eredmények féléves értékelése és nyilvánosságra hozatala.

Április 23-án délelőtt Sopronban, a Liszt Ferenc Művelődési Központban megtartott ünnepség keretében *Kirkovits István* igazgató *dr. Valter Ferenc* elnökhelyettestől vette át az elismerő oklevelet.

A nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója tiszteletére az 1987. évi feladatok végrehajtására szervezett munkaversenyben élenjáró egyének és kollektívák kiváló címet, illetve elismerő oklevelet kaptak.

Kiss József

A rossz körülmények ellenére is dicséret

Igen rossz munkakörülmények között dolgozott a Posta Oktatási és Kulturális Intézet tavaly: a Bélyegmúzeum átalakítása, a tantermek rendkívüli zsúfoltsága, a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának kedvezőtlen próbalehetősége egyaránt megnehezítette a színvonalas tevékenységet. A Dicsérő Oklevél elnyerése ezért kétszeresen is méltánylandó.

Szomolányi Tibor igazgató, *Szentannainé Simon Teréz* szakszervezeti és *Szabadkai Gyula* alapszervi párttitkár először is arról informál, hogy az intézet múlt évi teljesítményéért kapott dicséret „alapjainak lerakása" már 1985-ben elkezdődött: ekkor került egységes irányítás alá a két múzeum, az oktatás, valamint a zenekar. A más-más feladatok sikeres összehangolását az 1986-os eredmények is tükrözték.

1987-ben nem kevés új teendő hárult a POKI-ra; az oktatásban a digitális technikára való felkészüléssel, a személyi feltételek megteremtésével, a 214 új tanfolyam megszervezésével és lebonyolításával, valamint egyéb teendők megoldásával 117,58 százalékra teljesítették az éves szakoktatási tervet.

A szimfonikus zenekar ugyancsak jó esztendőt zárt: az előző évekhez képest 25 százalékkal emelte fellépéseinek számát (181-szer állt közönség elé), ami egyben 135 ezer forinttal több bevételt hozott a kasszába. Nem kis részben köszönhető az erkölcsi és a gazdasági siker az új ügyvezető igazgatónak, *Zongor Árpádnak*, s a hazai zenei élet ismert személyiségének, *Medveczky Ádám* karmesternek, aki rendkívüli lelkesedéssel, lelkiismeretességgel készítette fel a nagy hagyományú postásegyüttes tagjait.

A Bélyegmúzeum munkatársai, az átalakítás miatti mostoha helyzetük ellenére, 23 kiállítást készítettek el. Rendkívül színvonalas volt közülük a pécsi, a győri, valamint a Planetáriumban rendezett (a nemzeti vagyon részét képező gyűjtemény ma már több mint 10 600 darab, s az egyéb muzeális értékek száma is 152 700). Hasonló forgalmat bonyolítottak le az ópusztaszeri emlékhelyen rekonstruált egykori postamúzeumban is. Téli „játszóház" szervezésével háromszorosára emelte bevételét a Postamúzeum.

Engedélyezett veszteségét 1 300 000 Ft-tal csökkentette az intézet tavaly, amit a bevételek növelésével és takarékos gazdálkodással értek el.

A szocialista munkaverseny keretében már hét szocialista brigád teljesíti vállalásait. Említésre méltó, hogy 1987-ben a létszám (átlagos állomány 180,5) öt százaléka kapta meg a Kiváló Dolgozó kitüntetést, s 8 százaléka részesült intézeti dicséretben.

Az egyéb feladatokból ugyancsak kivették a részüket. Többek között: 1000 egyéni bruttósítást végeztek el, az általános és személyi jövedelemadó bevezetését előkészítő 12 tanfolyamot 324-en látogatták.

A munkaidőalap jobb kihasználása céljából — a postai munkafegyelem javítását ösztönző törekvésekhez igazodva — a tanfolyami vizsgákat a szombati napokra szervezték. (52 tanfolyam 1215 hallgatója 184 vizsgát tett le 12 szombaton.)

A 98 százalékban kihasznált, színvonalában sokat javult szántódi oktatási táborban 2122-en vettek részt. Folyamatosan közreműködik az intézet tantestülete a tankönyvkészítéssel és -ellátással járó munkákban is: jelenleg 41 tankönyv írásával kapcsolatos feladatot koordinálnak. Jól szervezték meg, nagy sikert aratott az első postai számítógépes oktató-program-pályázat.

Végezetül, de nem utoljára érdemelnek szót az intézet munkatársainak továbbképzési eredményei. 1987-ben egyetemi és főiskolai tanulmányokat kezdtek el, illetve fejeztek be kilencen — közülük hatan a második diplomáért tanulnak. Ketten középiskolát végeznek, kilencen felsőfokú szakmai tanfolyamra járnak, középfokú szakmai ismereteket szereznek hatan, BME-továbbképzésben hárman vesznek részt, az MLEE politikai speciális tanfolyamát hat munkatárs hallgatja, vagyis az intézeti gárda 31 százaléka szerzi meg folyamatosan a színvonalas munkához szükséges ismereteket.

A munkavédelmi és szociálpolitikai előírásoknak szintén eleget tett, s a készletgazdálkodási tervét 98,8 százalékra teljesítő intézet tehát minden szempontból dicséretesen munkálkodott. A szigorú szabályozókat szem előtt tartva úgy volt képes megfelelően gazdálkodni, hogy mindazokat az oktatási és kulturális célokat elérte, melyeket a Magyar Posta 1987-re kitűzött számukra.

— simon —

FELHÍVÁS

A pályázat célja, hogy a szakszervezetünk területén működő ifjúsági tanácsok és tagozatok egyéves működése alatt szerzett tapasztalatok alapján újszerű, hatékony munkamódszerek, szervezési formák felszínre kerüljenek, váljanak közkinccsé, járuljanak hozzá a szakszervezet ifjúsági munkájának gazdagításához, eredményességének javításához.

Pályázati témakörök:

- Az ifjúság körében végzett érdekfeltárás, érdekvédelmi munka hatékonyságát növelő gyakorlat vagy megvalósításra váró terv.
- Az ifjúsági tagozatok hatása a fiatalok tudatos életvitelére, életszemléletének formálására, újszerű propagandamódszerek, kezdeményezések.
- A postás fiatalok szabadidős programjainak, a tudás és a kultúra terjesztése, elsajátításának segítése.

Feltételek:

— Ifjúsági tagozatok vagy tanácsok nyújthatnak be pályaművet a területi szakszervezeti bizottságokon, illetve a szakszervezeti bizottságokon keresztül;

— a pályamű címe tartalmazza, hogy melyik témakörrel kíván foglalkozni;

— a pályamű leírásából derüljön ki, hogy újszerű, már működő gyakorlatról van-e szó vagy megvalósításra váró tervről;

— egy tagozat vagy tanács csak egy pályázatot adhat be, ami egy vagy több témakört érinthet.

A benyújtás módja és határideje:

A pályázatokat két példányban *1988. október 1-jéig* kell az alábbi címre küldeni: Postások Szakszervezete szervezési és káderosztály, Budapest, postafiók 14. 1406.

A borítékra kérjük ráírni: Ifjúsági pályázat.

Értékelés-díjazás:

A benyújtott pályaműveket a pályázatot kiíró ifjúsági tanács értékeli, és javaslata alapján a Postások Szakszervezetének elnöksége dönt a díjak odaítéléséről.

A pályamunkákat a színvonaltól függően 5000 és 25 000 forint között díjazzuk, mely összeg a pályázó tagozatot, tanácsot illeti meg.

A pályázat végeredményét és a díjazottak nevét lapunk decemberi számában ismertetjük.

Postások Szakszervezetének
Országos Ifjúsági Tanácsa

A párttörténeti vetélkedő folytatása

3. feladatlap. Fejes Endre: Rozsdatemető

1. Kit ölt meg ifjú Hábetler János, és miért ölte meg? (3 pont)

2. Kikkel beszélt az író a Hábetler család életéről? (6 pont)

3. Mit ígért az író a Markó utcai fegyházban ifjú Hábetler Jánosnak, ha beszél a rozsdatemetőben történt „utolsó felvonásról"? (2 pont)

4. Ki mondja és kiről, hogy anarchista? (2 pont)

5. Milyen kitüntetéseket kapott idős Hábetler János? (5 pont)

6. Ki kapta azt a háborús emlékérmet, amelyen a következő felirat található: „Pro deo et patria"? (1 pont)

7. Hol ismerkedett meg idős Hábetler János Pék Máriával? (1 pont)

8. Mikor találkozott legközelebb idős Hábetler János Pék Máriával, és mit jelentett be akkor Pék Mária? (2 pont)

9. Kinek mondta el dr. Mátyás Vilmos végrendeletét, és mit adott át a százados? (2 pont)

10. Esküvő után hová vitte idős Hábetler János a feleségét? (1 pont)

11. Milyen eseményre érkezett Brügecsre az ifjú pár? (3 pont)

12. Kit vágott pofon a csendőr őrmester? (1 pont)

13. Pék Mária miért vesztette el állását Koliseh ügyvédéknél, és mit vett el tőle az ügyvéd? (3 pont)

14. Az idős Hábetler családnak hány gyermeke született, mikor és hogy hívták őket? (6 pont)

15. Hogyan halt meg Stadinger Józsi? (1 pont)

16. Hol kapott állást idős Hábetler János 1920. augusztus 24-én, és mi volt a foglalkozása? (2 pont)

17. Hol kapták első lakásukat idős Hábetler Jánosék? (1 pont)

18. Ki volt Hunyorgó József? (2 pont)

19. Miért hívták Pék Máriát a rendőrségre? (1 pont)

20. Mit kapott ajándékba az idős Hábetler család Taubinger főesperestől? (1 pont)

21. Hol dolgozott ifjú Hábetler János, és milyen szakmát tanult? (2 pont)

22. Mit kapott Eszter ajándékba sógorától karácsonyra? (2 pont)

23. Hogy hívták ifjú Hábetler János kislányát? (2 pont)

24. Hogyan halt meg Kövecses Endre? (1 pont)

25. Ki költözött Reich bácsiék lakásába? (1 pont)

26. Hol ismerkedett meg Eszter Filátó Jenővel, milyen esemény alkalmával? (2 pont)

27. Ki játszotta el és kinek a „Star Dust" című dalt? (2 pont)

28. Milyen hangszeren játszott Híres István? (1 pont)

29. Mit kapott ajándékba Hajnalka a régiségkereskedőtől? (1 pont)

30. Mikor mutatta be ifjú Hábetler János leendő feleségét a családjának, és hogy hívják őt? (2 pont)

Elérhető pontszám: 60

Beküldési határidő: *1988. július 1.*

A megfejtéseket az alábbi címre kérjük beküldeni: *Puskás Tivadar ifjúsági brigád, Tatabánya 1. 2801*

Ülésezett a Posta Művelődési Bizottsága

A Posta Művelődési Bizottsága április 27-én tartotta idei első ülését. A Debreceni Postaigazgatóság területét érintően két témát tárgyalt. Az egyik: „A munkahelyi művelődési feladatok tervezésének tapasztalatai — különös tekintettel a végrehajtó postaszervek cselekvési programjainak elkészítésére"; a másik: „Az ifjúsági klubok szerepe az ifjúság művelődésében, az igazgatóság területén."

Az első pontnál a bizottság tagjai kifogásolták, hogy az előterjesztés nem adott választ egyértelműen arra, hogy a VII. ötéves tervidőszakban először alkalmazott közművelődési tervezési rendszer bevált-e a gyakorlatban. Az anyag elsősorban a művelődés tartalmi kérdéseit tárgyalta — kifogásolható alapossággal. A szóbeli kiegészítőből, valamint a kérdésekre adott válaszokból kiderült, hogy a területen a Magyar Posta Központja és a Postások Szakszervezete által közösen kialakított új tervezési mechanizmus eddig jónak bizonyult. A bizottság hangsúlyozta, hogy lehet bár egy tervezési rendszer a legragyogóbb, az mégis csak eszköz, mert a valóságos cél a segítségével is közvetített és fejlesztett műveltség.

A debreceni területen működő 8 ifjúsági klub munkájáról és az előterjesztésről dicsérően szólt a bizottság. Elismerte a terület anyagi, erkölcsi és módszertani segítségét, és a helyi gazdasági vezetők példamutató támogatását, az ifjúság szabadidős tevékenységének segítését, felkarolását.

Harmadik napirendi pontként tárgyalta a bizottság a munkahelyi művelődési feladatok tervezésének tapasztalatait a Posta Szociális Hivatalnál. Az írásbeli anyagból és a szóbeli kiegészítésből kiderült, hogy a tervezés új rendszere szerint ez a budapesti központi postaszerv is jól tudott dolgozni. Az előterjesztés sokrétű közművelődési munkáról számolt be. Tevékenységi körük — így közművelődési munkájuk is — nemcsak a hivatal dolgozóira, hanem sok egyéb rétegre is kiterjed. Magas színvonalon nevelik az óvodákban és bölcsődékben elhelyezett gyermekeket, igyekeznek kielégíteni a postásüdülőkben pihenő és a budapesti munkásszállásokon lakó dolgozók művelődési, sportolási igényeit. Jók az elképzeléseik az üzem-egészségügyi országos hálózat kialakítására vonatkozóan.

Az értekezlet utolsó részében a bizottság kijelölte a következő ülés napirendjét.

Kovácsné Szabó Margit

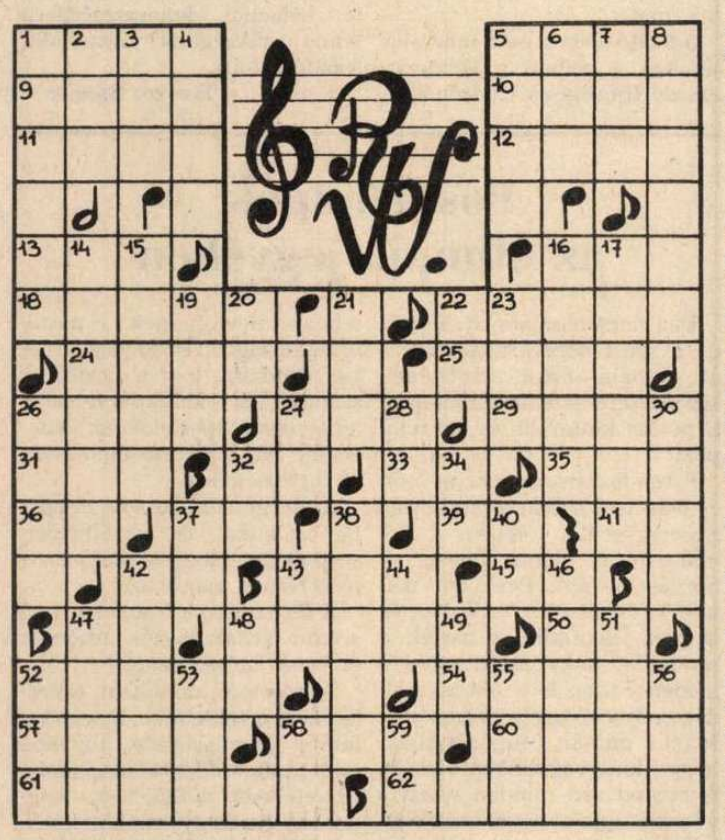

175 évvel ezelőtt, május 22-én született *Richard Wagner.* A nagy, német zeneköltőre emlékezünk. Beküldendő: a *vízszintes 1., 18., 48., 61. és a függőleges 8.*

VÍZSZINTES

1. Rövid ideig itt volt karmester 1837-től Wagner. 5. Kutyának vetett húsos csont. 9. Tartozik. 10. Folyó Olaszországban. 11. . . . Flórián. 12. Bibliai nevezetességű hegy Jeruzsálemben (ford.). 13. Szláv három. 16. Székesegyház. *18. Wagner kérésére készített hangszer.* 22. Növény ivartalan szaporítósejtje. 24. Ez is közlekedési eszköz! 25. A ponty rokona. 26. Mennyiség. 27. Állati hím. 29. A hinduk testi és szellemi összpontosítási rendszere. 31. Fővárosi sportegyesület volt. 32. Sporteszköz. 33. Latin kötőszó. 35. Épületmaradvány. 36. Vállalati forma. 37. Görög betű. 39. Francia arany. 41. Biztató szócska. 42. Kettősséget jelent. 43. Hajórész. 45. Vízi jelenség. 47. Igekötő. *48. A Bolygó hollandi szopránja.* 50. Francia börtönsziget. 52. Gépészmérnök, egyik főiskolánk névadója. 54. Zárszerkezet. 57. Évben (lat.). 58. A fejen található. 60. Francia zeneszerző. *61. Wagner első döntő sikerű műve, Drezdában mutatták be.* 62. Sors.

FÜGGŐLEGES

1. Étel jelzője. 2. Női név. 3. Eredmény a sportban. 4. Névelős erdei gyümölcs. 5. Német filozófus. 6. Végtelen korom! 7. A Duna mellékfolyója Svájcban (ford.). *8. Wagner második felesége.* 14. Szerencsejáték. 15. Becézett női név. 16. Fájdalomcsillapító. 17. Fővárosa Salem. 19. Az idén ismertté vált rövidítés. 20. Japán hírügynökség. 21. DIN az USA-ban. 22. Saját kezűleg. 23. Sötét sörényű ló. 26. Lövés hangja. 27. Kérdő névmás. 28. A tiltakozás szava. 30. Latin szerelem. 32. Ételízesítő. 34. Víztömeg. 37. Sír. 38. Medvefajta. 40. A tetejére. 42. A belsejében. 43. Személyes névmás. 44. A múlt idő jele. 46. Könnyekre fakaszt. 47. A lej századrésze. 48. Latin száj (ford.). 49. Rangjelző. 51. Település. 52. Végtag része. 53. Folyó a Szovjetunióban. 55. Angol sör. 56. Szövetkezeti csúcsszerv. 58. Szólít. 59. Csodálkozó szócska.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: *június 10.*

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *. . . itt megy a jövőm. . . . itt megy a hazám. . . . örök létem vagy, te kis anya.*

Könyvutalványt nyertek: *Bajor Ibolya* (Szeged), *Bándi József* (Mikosszéplak), *Fent Attiláné* (Salgótarján), *Somogyi Károlyné* (Szombathely).

Jubiláló nyugdíjasklub Debrecenben

A debreceni nyugdíjasklub a közelmúltban ünnepelte megalakulásának 10. évfordulóját. A lelkes klubvezetőség és aktívái mindent megtettek a rendezvény sikeres lebonyolításáért. A rendezők korán reggel talpon voltak, s várták a meghívott vendégeket és klubtagjaikat. Egymás után érkeztek a társklubok (békéscsabai, egri, nyíregyházi, szolnoki, tiszafüredi postás- és a kisvárdai városi nyugdíjasklubok) vezetői és képviselői, s a helyi klub tagjai. Baráti beszélgetés és ebéd után került sor az ünnepi megemlékezésre, amelyen részt vett az igazgatóság párt-, társadalmi és szakmai vezetősége.

Bevezetőként *Nagy Lajos* klubtag saját szerzeményű ünnepi köszöntőjét mondta el. Ezt követően *dr. Szakáll László* klubvezető számolt be az elmúlt tíz év eredményeiről.

— Tíz évvel ezelőtt, a tárgyi feltételek majdnem teljes hiányában, egy kis helyiségben tette meg az első lépéseket a szervező csoport, majd a klubvezetőség — kezdte bevezetőjét a klubvezető.

Az első években az útkeresés, a folyamatos működés volt a feladat. Később már mind teljesebb és eredményesebb klubmunkáról adhattak számot. Az utóbbi években a tárgyi feltételek is fokozatosan javultak. A klubtagság zömét a nyugdíjas szb adta, a többit 4 helyi szb és 1986-tól a tiszafüredi csoport.

Az elmúlt tíz év 437 rendezvényén mintegy 9900-an vettek részt. A legtöbben kirándulásokon és a klubdélutánokon.

E programokat a 7 fős vezetőség kezdetben 5, jelenleg 19 aktívával szervezte és bonyolította le.

Az igazgatóság három megyéjében kevés kivétellel minden várost és helytörténetileg nevezetes helységet meglátogattak. Országjárásuk során felkeresték többek között Budapestet, Szarvast, Tokajt, Miskolcot, Salgótarjánt, Aggteleket, Kecskemétet, Szegedet, Békéscsabát, Egert, Szilvásváradot, Gyöngyöst, Tatát, a Mátrát, a Bükköt és a zempléni hegyeket, valamint a Dunakanyart. 1985-től — kihasználva a vonaton való utazás lehetőségét is — évente már 10—15 alkalommal szerveztek kirándulást.

Nem maradt el nagyobb városokban a postahivatalok megtekintése, eredményeik, gondjaik megismerése, találkozás a hivatal vezetőivel, szakszervezeti tisztségviselőkkel.

A szórakozást, a társas együttlétet szolgálta az évente megrendezett kertbarát-látogatás, a „batyus" farsang, a Bánkon, a Hármashatár-hegyen, a Vekeri-tónál évente több ízben megrendezett szalonnasütés, slambucfőzés stb.

Hat nyugdíjasklubbal alakítottak ki kapcsolatot. A legelmélyültebb a kapcsolatuk az egri postás- és a kisvárdai „Életet az éveknek" városi nyugdíjasklubbal.

A klubon belül kézimunka-, fotó- és postatörténeti szakkör működik. A kézimunka- és fotószakkör tagjai évente kétnapos, vásárral egybekötött kiállítást rendeztek. A fotószakkör tagjai valamennyi jelentős eseményt megörökítették, melyekből 22 tablót állítottak össze.

Szakáll László köszönetet mondott mindazoknak a szakszervezeti, szakmai és vöröskeresztes vezetőknek, kollektíváknak, akik az elmúlt 10 évben segítséget nyújtottak a klub rendezvényeihez. Beszámolóját az alábbiakkal fejezte be:

„. . . Klubtagjainkban él a szakszervezethez való ragaszkodás, a közösségi élet iránti odaadás, a lelkesedés, az aktivitás és az áldozatvállalás. Klubmunkánknak kisugárzó ereje kell hogy legyen. Szolgáljon például az utódoknak! Úgy érezzük, hogy a debreceni nyugdíjaspostás-klub tagjai mindent megtettek önmagukért és egymásért. Klubunk él, és élni akar!"

A beszámolót sugárzó arccal hallgatták a résztvevők, s hatalmas tappsal fogadták. Az ünnepség keretében a társklubok vezetői elismeréssel szóltak a klub munkájáról, a kialakult kapcsolatról, s különböző tárgyjutalmakat adtak át a jubiláló klubnak.

Az ünnepség második részében műsorral kedveskedett a klub két éve alakult kultúrcsoportja a résztvevőknek. Úgy érzem, nagyon bensőséges, szép ünnepség résztvevői lehettünk.

Gratulálok a jubiláló nyugdíjasklubnak az elért eredményekhez. Ahhoz az önzetlen, lelkes munkához, amellyel szebbé tették nyugdíjas társaik mindennapi életét, kiragadva őket a mindennapok egyhangúságából, magányából.

Kozempel Zsuzsa

Kötetlen tartalom — új forma

Május van, s az alapszervezetek napjainkban fejezik be a tisztségviselők és a tagság politikai oktatását. Sor kerül a tapasztalatok összegzésére, az értékelésre, s megkezdődik a jövő évi oktatás előkészítése. Ehhez szeretnénk segítséget nyújtani, s rövid tájékoztatást adni az 1988/89-es év feladatairól. A tisztségviselők jelentős része a Szakszervezeti Értesítő februári és márciusi számából már tájékozódhatott arról, hogy a következő oktatási évtől változik az oktatás rendszere. Mit jelent ez a változás?

A tisztségviselői képzésben, mint ismeretes, megjelent az ÁBMH-rendelet, mely választási ciklusonként szabályozza a nem függetlenített szakszervezeti tisztségviselők munkaidőkedvezményét. Eszerint az ötéves időszak alatt képzés és továbbképzés céljára az szb-titkár és a főbizalmi részére legfeljebb 15 munkanap, a szakszervezeti bizalmi, főbizalmihelyettes, bizalmihelyettes, az szb- és a munkabizottsági tagok részére legfeljebb 10 munkanap rendkívüli szabadságot lehet engedélyezni. Ez a jogszabály lehetővé teszi az újonnan funkcióba kerülők választás utáni alapképzését, a ciklus közben választottak gyors felkészítését, s valamennyi tisztségviselő továbbképzését. Új vonás, hogy a továbbképzés lehet reszortjellegű, amely az adott szakterület új ismeretének feldolgozását szolgálja, s lehet tematikus jellegű, amely a felmerülő igények alapján meghirdetett témakörök, kiemelt feladatok komplex feldolgozására nyújt lehetőséget.

Az alapszervezeteknél történik a bizalmiak és helyetteseik képzése. A tematikát az igényeknek megfelelően az alapszervezetek önállóan határozzák meg, de kialakítását témajavaslattal és postai vonatkozású kiegészítő anyagokkal segítik a kv osztályai. A foglalkozásokat — melyek hetenként néhány órás elfoglaltsággal is szervezhetők — a helyi lehetőségeknek megfelelően szervezik és ütemezik az szb-k. A képzés célja az alapszervezeti, munkahelyi tennivalók, a testületi és napi mozgalmi feladatok megismertetése.

Az úgynevezett „reszortos" tisztségviselők képzése az szmt-k (SZBT), szakszervezetünk központi vezetősége, továbbá a területi szakszervezeti bizottságok által szervezett tanfolyamokon folytatódik.

A politikai tömegoktatás tartalmában és szervezeti rendszerében is megújul. Az oktatás célja változatlanul az, hogy segítse a társadalmi, gazdasági folyamatok, az általános és a helyi feladatok megértését, mozgósítson a munkahelyi tennivalók végrehajtására. Az 1988/89-es tanévtől a Szakszervezeti iskola helyett *Szakszervezeti ifjúsági vitakör,* az Időszerű kérdések és a Szakszervezeti vitakör helyett *Szakszervezeti klub* elnevezésű oktatási formák indulnak.

A Szakszervezeti Ifjúsági Vitakört elsősorban fiatal (első munkahelyes) dolgozók számára kell szervezni. A Szakszervezeti klub elnevezése a kötetlenséget, az egyéni érdeklődésre épülést, az állandó véleménycserének, véleménykülönbségek ütköztetésének lehetőségét is tükrözi. Témáit a dolgozók igényei alapján az alapszervezetek állapítják meg, tehát az eddigieknél szabadabb, rugalmasabb témaválasztási lehetőséget nyújt a résztvevőknek.

Így a tematika kialakítható a munkahely dolgozóinak többségét érintő fontos változásokból, az időszerű munkahelyi, mozgalmi feladatokból. Ilyen esetben az szb határozza meg a feldolgozandó témákat. De alakulhat a dolgozók érdeklődésének megfelelően, szabad választásos formában. Például: a Munka, a Mai Magazin, a 168 óra, az Új Reflektor Magazin, a Hírhátter stb. témáihoz kapcsolódva, s a résztvevők határozzák meg, hogy mikor és milyen formában dolgozzák fel az ismereteket. A sajátos postai feladatok megbeszéléséhez a kv osztályai témajavaslatot és a téma feldolgozásához segédanyagot készítenek. A propagandisták felkészülését vidéken az szmt-k és tszb-k, Budapesten a kulturális, agitációs és propagandaosztály által szervezett propagandista-felkészítők segítik.

Az új oktatási évben tehát megújított formákkal, tartalommal kezdjük októberben a munkát. Addig azonban, kérjük, minden alapszervezetnél beszéljék meg a feladatokat. A helyi körülmények és sajátosságok figyelembevételével — az elnökségi tájékoztatóban megjelenő iránymutatás alapján — határozzák meg feladataikat, és így készítsék el oktatási tervüket.

Berze Ferencné

SPORT

Ők már léptek néhányat az egészségükért

Tájékozódási futók emlékversenye a Cserhát dombjain

A tavaszonként megtartott rangos Postás Kupa tájékozódási futóverseny ezer körüli résztvevőjével már nem is minősül kiugró létszámú rendezvénynek. De azért szerénykedésre sincs okunk, hiszen az országban számon tartott szakosztályok és versenyzők közül nem sokan maradtak távol, sőt a csehszlovák, finn és német versenyzők benevezése — és jó szereplése — a nemzetközi jelleget is megadta.

A szellemi és fizikai képességeket egyaránt feltételező vetélkedésben a természetet szerető sportolók kiterjedt táborában figyelmünket elsősorban a postásoknak egy kis csoportjára fordítottuk. Ők a *dr. Szentgyörgyi Imre emlékverseny* résztvevői voltak.

A PSE szakszervezetünkkel karöltve második alkalommal rendezte meg ezt az emlékversenyt, s ez egyben annak is bizonysága, hogy a verseny- és tömegsport jól megfér egymással. Mivel a versenykiírás feltételül szabta, hogy az emlékversenyen csak azok vehetnek részt, akiknek nincs tájfutói minősítésük, a szakosztály vezetői is ehhez mért pályát tűztek ki. A légvonalban 4,8 kilométer hosszú, kilenc ellenőrző pontot tartalmazó útvonal 190 méteres szintkülönbsége eléggé arányosan megoszlott a megteendő távon. Nem voltak nagyon meredek kaptatók, nyaktörő lejtők, sem körmönfontan elrejtett ellenőrző bóják. Így különösebb edzettség és gyakorlat nélkül is bárki, aki térképpel a kezében nem jár idegenként hegyen-völgyön, réten-erdőben, teljesíthette ezt az önként vállalt feladatot.

— Már csak azért sem számított teljesen ismeretlennek ez a sportág — vallja *Gregor László*, a tömegsportbizottság természetjáró szakosztályának vezetője —, mivel a túraversenyeknek a postások körében igen tiszteletre méltó hagyományuk van. Ott is ugyanilyen térképeket használunk, a tájfutók szövetsége bocsátja rendelkezésünkre. Ezen a versenyen is többnyire a gyakorlott túrázók vettek részt, de örömmel fedeztünk fel új arcokat is.

— Térképolvasási gyakorlatunk már van — mondja *Gogolyák Erzsébet*, az alközponti üzem versenyzője —, a minőségi különbséget az adja, hogy itt a futás miatt gyorsabban és határozottabban kell a célszerű útvonalat megválasztani. Élvezetes, szép sport, hacsak módom nyílik, mindig számíthatnak részvételemre.

Tizenkilenc (kéttagú) csapat jelezte részvételét, a versenyen tizenhárom jelent meg. Az építési üzemet öt, az alközponti üzemet négy, Budapest 114 postahivatalt három, a postaforgalmi szakközépiskolát pedig egy csapat képviselte.

— Mi lehetett az oka annak, hogy a szakközépiskolán kívül mindössze három postaszerv dolgozói jöttek el, és a két nagy budapesti igazgatóságnál is egyetlen üzemben, illetve postahivatalban mutatkozott érdeklődés e — kirándulásnak is nyugodtan tekinthető — tömegsportrendezvény iránt?

— Talán a hírverés nem volt elegendő — vélekedik Gogolyák Erzsébet.

— Az sincs kizárva — teszi hozzá *Sallay Béla*, a Budapest 114 postahivatal dolgozója —, hogy az utazási nehézségek tartották távol az egyébként érdeklődő szaktársakat. A helyszínt csak gépkocsival vagy nagyon korán induló Volán-autóbusszal lehetett megközelíteni. Egyébként szombaton éjszakára Balassagyarmaton kellett volna megszállni. Talán az előző hét hideg időjárása is többeket elriasztott.

Kár, mert aki eljött, nem bánta meg . . . gazdagodott egy élménnyel és lépett „egyet" az egészségéért. Így vélekedett a legifjabb, a tízéves és a legidősebb, a már évek óta nyugdíjas résztvevő is. Köszönet és jókívánság jár mind a győztesnek, mind az utolsó helyezettnek, aki jó dupla idő alatt haladt végig a távon.

Az emlékversenyt a *Gogolyák Erzsébet—Lipcsei János* páros (alk. üz.) nyerte 53,33 perces nagyszerű idővel. Másodiknak 62,75 perc alatt *Borlay Gábor* és *Borlay Krisztina* (alk. üz.) futott be. A harmadik helyet *Hadnagy Árpád* és *Huszár Mihály* (ép. üz.) foglalta el 63,47 perces idővel. A vándordíj védője ismét az *alközponti üzem* lett.

Az eredményhirdetés után tüneményes gyorsasággal kiürült a versenyközpont. Személygépkocsik, autóbuszok egymás után hagyták el a terepet, szállítva a versenyzőket az ország valamennyi tája felé. Csak a rendezők szorgoskodtak még a tábor bontásán. A PSE mikrobuszával kikanyarodva az országútra, búcsút integettünk a buszmegállóban várakozó postás versenyzőknek. Vajon felfértek-e egyáltalán a hét végén a fővárosba tartó menetrend szerinti járatra? Őket nem vihette volna el valamelyik postaszerv vagy tszb autóbusza? Vagy talán szervezés kérdése az egész? . . . Esetleg jóval többen eljöttek volna, ha ilyen lehetőséget kínálnak nekik. Reméljük, jövőre . . . Mert amint láttuk, kocogva, a nehezebb emelkedőkön lelassítva is lehet pontot szerezni.

Benda István

Városismereti vetélkedő Székesfehérváron

1000 év az már hosszú idő — még egy város történetében is. A történelem viharos eseményei, hétköznapjai során menynyi mindenen ment keresztül ez a település.

Ilyen gondolatok jutottak eszembe, amikor április 9-én Székesfehérvárra utaztam. Miért éppen ide, és mi célból? Azért, mert ezen a napon városismereti vetélkedőt szervezett itt a postások szakszervezete.

Sok ember fülében ismerősen cseng ez a kifejezés, hiszen a fővárosban komoly hagyományuk van már az ilyen rendezvényeknek. Alba Regiában azonban most volt először. Így aztán a korábbinál nagyobb várakozással tekintettek a szervezők — a Természetjáró Társadalmi Bizottság, illetve a székesfehérvári 1-es postahivatal és a Posta Feldolgozó Üzem számos aktívája — a vetélkedő elé.

A kezdet kimondottan jó volt ezen a kellemes tavaszias napon. Az indulási helynél, a vasútállomásnál nagy-nagy csoportosulás, mindenkinek a kezében térkép és kérdésekkel teli papírok. Mint azt *Fonyódy Istvánnétól*, az egyik lelkes szervezőtől megtudtam, 110 háromfős csapat, továbbá gyerekek és más családtagok indultak el felfedező útra a városban.

Mi *Kiss Károlynéval* — aki szintén nagy aktivitással vett részt a vetélkedő előkészítésében és szervezésében — jártuk végig azokat a pontokat, ahol a versenyzőkre újabb feladatok vártak. Milyen érdekes látvány: hol itt, hol ott bukkan fel egy kisebb csoport, és fürkésző szemekkel nézik a köztéri szobrokat, vagy valamely nevezetes épületet. Nem véletlenül, hiszen a kérdés alapján éppen egy évszámot, vagy történelmi személyiség nevét, esetleg építészeti stílust kell helyesen megválaszolni.

A Romkertben a fehérvári királyi bazilika maradványai és a királyi sírok titkait kutatták a résztvevők. A következő állomás az István király Múzeum volt, amelynek kiállítását megtekintették a csoportok, majd ezután újabb feladatokat oldottak meg.

5-6 kilométeres séta után el is jutottak a célhoz, a Velinszky László Ifjúsági és Úttörőházba, ahol *Váczi Márta* várta a versenyzőket egészségügyi kérdéseivel. Mert fő az egészség, ez nem is lehet vitás, és aki ezt válaszaival is bebizonyította, máris kapott öntapadós matricákat, a helyes táplálkozáshoz útmutatókat és egyéb hasznos kiadványokat.

A mindvégig jó hangulatú vetélkedőt végül is a BUVIG törzs *Széchenyi szocialista brigádja* nyerte meg. Őket követte a Tatabánya 1-es postahivatal *Puskás Tivadar brigádja*. A harmadik helyen pedig a Dél-Pest Megyei Távközlési Üzem *Crossbar szocialista brigádja* végzett.

Ezzel azonban csak a vetélkedőnek volt vége, a rendezvénynek korántsem. Gondoskodtak itt a szervezők a fiatal korosztályról is, akik videoműsorokat nézhettek. Belépve az egyik terembe a szemem egy csoport apró gyereken akadt meg. Éppen a padlóra helyezett csomagolópapír fölé hajoltak, és krétákkal máris színes világot varázsoltak ide. A két szervező, *Varga Jánosné* és *Józsa Józsefné* pedig csodálatos tenniakarással és nagy türelemmel foglalkozott a gyerekekkel. Szerényen nyilatkoztak magukról, hogy már vagy 15 éve sok-sok kulturális rendezvény fűződik nevükhöz. Előadások, amatőr műsorok, ügyességi játékok, rajzversenyek és felsorolni is sok lenne, hogy mennyi mindent csináltak már.

A sporttelepen a gyengébb nem képviselői — igaz ez játékukon nem látszott — labdarúgó-rangadót vívtak egymással. A Székesfehérvári és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sportkörének lányai igazán figyelemre méltó és szórakoztató focit játszottak.

Végül is mi történt itt ezen a napon? — jut eszébe az embernek önkéntelenül a kérdés. Semmi különös. Csak postások találkoztak, üdvözölték egymást kedves ismerősként, és néhány lelkes, szabadidejét is feláldozni kész szakszervezeti aktivista jóvoltából kellemes napot töltöttek el Székesfehérváron.

Ugye, sok ilyen, ehhez hasonló kellemes kikapcsolódásra lenne szükségünk? Reméljük, lesz folytatása.

Tánczos Sándor

TORNA MUNKA KÖZBEN

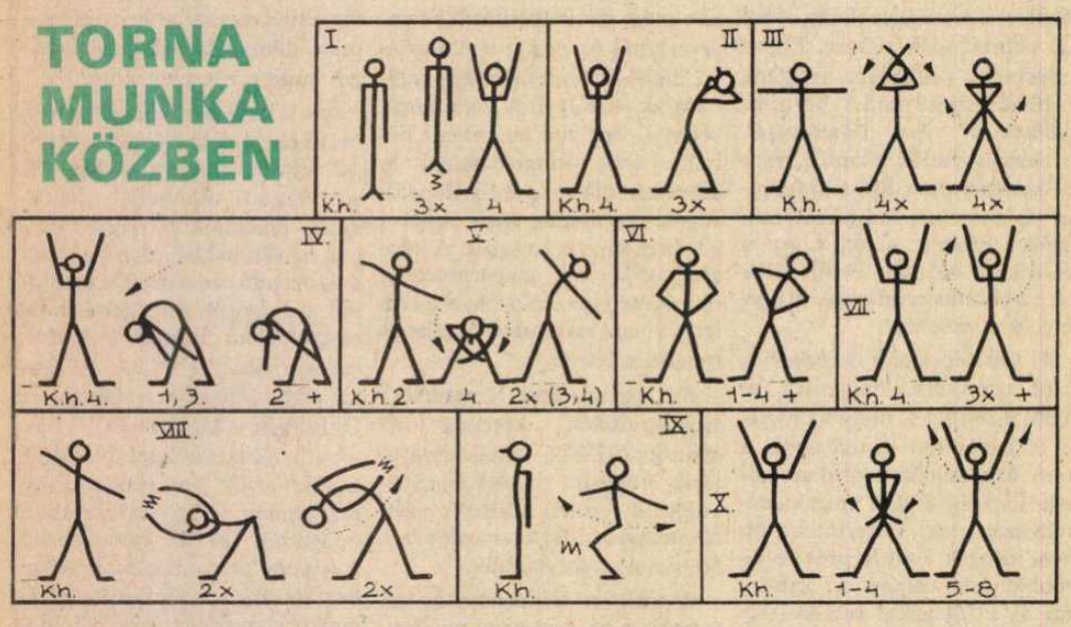

1. Kiindulóhelyzet: 1—3. ütem: szökdelés páros lábon háromszor. 4. ütem: ugrás terpeszállásba, karlendítéssel magas tartásba.

2. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok magas tartásban. 1—3. ütem: mindkét kézzel lapockaérintés háromszor. 4. ütem: kiindulóhelyzet.

3. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1—4. ütem: nyújtott karral keresztezés a fej mögött, négyszer. 5—8. ütem: nyújtott karral keresztezés a hát mögött.

4. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok magas tartásban. 1. ütem: törzshajlítás előre, kéz a térden. 2. ütem: hajlításban a jobb kar előre nyújtása, talajérintéssel. 3. ütem: törzshajlításban előre, kéz a térden. 4. ütem: kiindulóhelyzet. 5—8. ütem: ellenkező oldalra is.

5. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1. ütem: törzshajlítás előre és karkeresztezés a mell előtt. 2. ütem: nyújtás kiindulóhelyzetbe. 3—4. ütem: törzshajlítás hátra, kétszer.

6. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kéz a csípőn. 1—4. ütem: törzshajlítás balra, négyszer. 5—8. ütem: jobbra, négyszer.

7. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok magas tartásban. 1—3. ütem: törzsfordítás és karkörzés nyújtott karral, háromszor. 4. ütem: kiindulóhelyzet. 5—8. ütem: az ellenkező oldalra is.

8. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1—2. ütem: előre törzsdöntéssel taps a fej felett, kétszer. 3—4. ütem: előre törzshajlításban taps a hát mögött, kétszer.

9. Kiindulóhelyzet: zárt állás. 1. ütem: térdrugózással karlendítés bal kézzel előre, jobb kézzel hátra. 2. ütem: térdrugózással kartartáscsere.

10. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, rézsútos magas tartás. 1—4. ütem: karleengedés a test mellé kilégzéssel. 5—8. ütem: kiindulóhelyzetbe belégzéssel.

Hamar Gábor

Postásnapok az olimpia jegyében

Bár nem olimpiának hívják, de a sport népszerűsítésére és az olimpia—béke eszméjének kifejezésére hivatott a Budapesti postás kulturális és sportnapok.

A rendezvény augusztus 5-én és 6-án lesz a Budapesti Postás Sportegyesület telepén, a Római-parton, illetve Tasson, a horgásztelepen. Pénteken délután a 6—12 éves korú fiúk és lányok jelentkezését várják a rendezők, hogy aztán egy-két medencehossz leúszása után eldőljenek a dobogós helyezések. Majd, miután elmondhatják, hogy „kint vagyunk a vízből", természetesen minden résztvevő megkapja a megérdemelt jutalmát.

Ugyanebben az időpontban az evezősök és kajakosok a Dunán két kilométeres távon küzdenek a percekkel.

A korábbi sikerre való tekintettel a férfi, női egyéni asztalitenisz-verseny mellett a nyugdíjasok is ütőt ragadnak majd.

A sportok királynője, az atlétika is szerepel természetesen a programban, amelyben a futószámokon kívül súlylökés és távolugrás is lesz.

A labdajátékok közül a kézilabdára, kispályás labdarúgásra, fejelésre, lábteniszre, röplabdára nevezhetnek a postaigazgatóságok. Bizonyára érdekes színfoltja lesz a postásnapoknak a kerékpárverseny, amelyhez a sportolóknak szükségük lesz a gyorsaságukra és az ügyességükre.

A horgászok Tasson dobják be csalijukat, és remélhetően szép és pontokat érő zsákmánnyal térnek majd haza.

A lövészeten a biztos kezű, jó szemű férfiak és nők érhetnek el érmes helyezéseket.

A sportprogramokban szerepel még a sakk, teke, tenisz, valamint a tollaslabda. Továbbá nem múlhat el postásnap családi vetélkedő nélkül sem. Apuka, anyuka és gyermekük kötélhúzásban, zsákban futásban, célba dobásban és még néhány érdekes versenyszámban bizonyíthatja ügyességét.

Kellemes kikapcsolódást jelentenek majd a különböző bemutatók, kulturális és szórakoztató rendezvények. Látványos programnak ígérkezik a postás ejtőernyősök célba ugrása. A gyerekek körében pedig biztos, hogy sikerük lesz a vitorlázó repülőgépeknek és a számítógépes játékoknak. A felnőttek szórakozását szombaton este a zenés műsor garantálja.

T. S.

FAIR PLAY-DÍJAS GYŐZELEM. Hogy a Budapesti Spartacus pingpongcsapata jól felkészülhessen a BEK-döntőre, a PSE játékosai vállalták, hogy a magyar bajnokságban szokatlan JOOLA-asztalokon vívják meg rangadójukat. A tét mindkét részről a második hely megszerzése volt. *Hanicz, Nagy, Németh, Tihanyi, Varga* összetételű csapatunk — a kölcsön kapott asztalokon töltött háromnapi gyakorlás után — nem várt fölényes, 17:8 arányú győzelmet aratott nagynevű ellenfele fölött. Ezzel a szakosztály történetében eddig el nem ért előkelő helyen végzett. További lelkes, jó szereplést kívánunk.

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levélcím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámlaszám: MNB 215—96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
88—0847. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701

2 16 *